

VILÁG PROLETÁRJAI EGYESÜLJETEK!

NÉPLAP

AZ MDP HAJDÚ-BIHARMEGYEI PÁRTBIZOTTSÁGÁNAK LAPJA

IX. ÉVFOLYAM, 98. SZÁM.

ÁRA: 50 FILLÉR

VASARNAP, 1952. APRILIS 27.

Éljen és viruljon a magyar és szovjet nép örök, testvéri barátsága!

A termelészövetkezetek megszilárdítása

Rákosi elvtárs mondotta a termelészövetkezetek országos tanácskozásán: „A legjobb agitáció, elvtársak, a legjobb propaganda az, ha a szövetkezet jól működik, mintaszerű, ha termelése olyan messze felelt az egyéni parasztnak, hogy mindenki előtt világos, hogy ez a legjobb termelési forma.”

Eppen ezért egyre jobban előtérbe került a termelészövetkezeti mozgalom eddigi eredményeinek megszilárdítása, a minőségi színvonal emelése. Pártunk II. Kongresszusának határozatai mellett nagy erőforrást, nagy segítséget ad a szövetkezeti mozgalom új feladatainak megoldásához a minisztertanácsnak napokban megjelent rendelete, mely a termelészövetkezetek gazdasági szilárdításával, munkafegyelmének megerősítéséről intézkedik.

A rendelet rámutat a termelészövetkezetek, csoportok további megszilárdításának nagy jelentőségére, a gazdaságok példás vezetésére, a helyes munkaszervezésre, szilárd munkafegyelmre, az állami fegyelem megerősítésére. A szövetkezetekben és csoportokban úgy kell gazdálkodni, olyan eredményeket kell elérni, hogy minden téren bebizonyítsák az egyénileg dolgozó parasztságnak a szövetkezeti nagyüzemi gazdálkodás fölényét. Ennek elérésére a rendelet megjelöli azokat is, részletesen intézkedik a munkaszervezésről, az agrorövidítési eljárások alkalmazásáról, a szovjet tapasztalatok hasznosításáról. Hangsúlyozza a rendelet az elnökök egyéni felelősségét a terméshozam és jövedelem állandó emelésében, az alapszabály, közgyűlési határozatok betartásáért, a tervek végrehajtásáért.

Gondoskodik a rendelet arról is, hogy a magas terméseredményeket elérő tagok jutalomban részesüljenek. A gabonaféléknél és a káposztnál a terven felül elért termés 25 százalékát osztják szét a munkaegységek arányában a jól teljesítő brigádtagok között. Jutalmat kapnak az ilyen brigádok földjein dolgozó traktorosok is. Az állattenyésztők jutalmazását is előírja a rendelet, ha tervüket túlteljesítik.

Igen nagy jelentőségű a minisztertanács határozatának az a része, amely az állami fegyelem megszilárdításának kérdésével foglalkozik. „A termelészövetkezeteknek — írja a határozat — példát kell mutatni az állami fegyelem betartása terén. Pontosan és kellő időben kell eleget lenni minden állami, elsősorban beadási kötelezettségüknek, a gépállomással szemben fennálló tartozásnak, termelési szerződéseiknek.

A beadási kötelezettség teljesítéséért egyetemlegesen felelős minden tag; ha annak saját hibájából nem lesznek eleget, háttáji gazdaságukból, vagy más forrásból kell teljesíteniük előírásukat.”

Ezt az intézkedést különösen jól gondolják át azok a szövetkezetek, amelyek még mindig nem tettek eleget beadási kötelezettségüknek. Nagy károsodás éri hanyagságuk miatt a tagságot, többet kell beadniük, kártérítést is kell fizetniük és ez bizony a közös jövedelem rovására megy. Számot kell vetni a súlyos következményekkel a darvasi „Bem” tészes-útel is — elnöke Szabó János — ahol nem teljesítették még a sertés-, tojás- és baromfi-beadási kötelezettségüket. A derecskei „Rákóczi” tészes-útel elnöke Gyüre Imre az elnök — nem kell szegyenkednie, hogy nem teljesítik az állami iránti kötelezettségüket, sertésbeadásukat 136, tejbeadásukat 250 százalékra teljesítették, de eleget tesznek a baromfi- és tojásbeadásnak is.

Nagy lendületet fog adni szövetkezeteink munkájának a minisztertanács vándorzászlajáról induló nemes vetélkedés. A zászló elnyerése 100.000 forint pénztartalmat is jelent a legjobb gazdaság dolgozóinak.

Megyéink szövetkezeteiben alaposan tanulmányozzák a nagyfotosszerű határozatokat, váltják valóra útmutatásait, tartásuk be pontosan rendelkezéseit, hogy még sikeresebben harcolhassunk termelészövetkezteink megszilárdításáért, a nagyobb termésért, nagyobb jövedelemért.

Hajdú-Bihar 31 községe és 124 termelészövetkezeti csoportja befejezte minden tavaszi vetését

Hajdú-Bihar földjein egyre gyorsuló ütemben folyik a kemény küzdelem, hogy befejezzük minél előbb a tavaszi vetés munkáját és bevetett földjeinket köszönhesük nagy ünnepünkre, május 1-ét. A Megyei Tanácshoz egymásután érkeznek a jelentések a vetés befejezéséről.

Szombathely déli 12 óráig a megyében már 31 községünk minden magot a földre tett és a vetés munkájában az első sorban harcoló tészes-útel közül 124 maradektalanul elvégezte a tavaszi vetést.

Az eddigi jelentések szerint a megye a kukorica vetésében elérte a 92 százalékos teljesítést. Ez azt jelenti, hogy ha még jobban gyorsítjuk a vetés munkáját, alkalmazzuk a kölcsönös segítséget a községekben és tészes-útelekben, akkor megismételhetjük a tavalyi diadalmát, ismét első megyéje leszünk az országnak.

Az MB versenyzászlaja az újfaluú járásba került

A járások tavaszi vetési versenyében a debreceni járástól előrelépett a versenyzászló a beregynyóújfaluú járás. Ez a járás példás lendülettel tört előre és a debreceni járásnak ugyancsak neki kell rugaszkodni, ha vissza akarja szerezni a nagy kiüntetést jelentő zászlót.

A községek versenyében Nyíradony tartotta meg továbbra is a versenyzászlót, bár Józsa szorosan melléje lépett és erősen veszélyeztetett Nyíradony elsőségét.

A tészes-útel versenyében elkerült a vándorzászló a bakonszegi „Új Világ” tészes-útel és a hajdúnánási „Petőfi” tészes-útel kapta meg, elnöke Balaj László.

A tengeri vetését 18-án már elvégezték a gyapottelvetésével együtt. A „Petőfi” szorgalmasan dolgozó tagsága a répa sarabolását is befejezte 21-én. A brigádok, munkacsoportok saját területeiken jó munkafegyelmet tartva szorgalmasan dolgoznak. Mégis érdemelték ki a párt zászlaját. A biharnagybajomi „December 21” tészes-útel

Községeink a jelentő szoiigaiakra nagy gondot fordítanak, azonnal jelentenek az elért eredményt, mert a későn érkező jelentések az egész megye eredményét ronthatják.

A polgári járás a tavaszi munkákat kezdetén lemaradt, de most már napról-napra tör előre és szívesen harcol, hogy javuló eredményeivel diadalmozhasson segítségét. A járási főagronómusok jó munkát végeznek a vetési munkálatok irányításánál. A beregynyóújfaluú járásnál Bakos Lajos, a debreceninek Juhász József, a biharkeresztesinek Erdei Mihály, a Ladányfalvi Útveczki Imre, a polgárinál Oláh János, a nagyfaluúnál Józsa Domokos, a derecskeinek Legány Endre, Hajdúnánáson Debreceni József, Bözörményben Bernát Kálmán, Debrecenben Gábor József, Szoboszlón Hódosi Lajos tevékenykednek az eredmények javításán.

hogy a gazdaság igazgatója Deli István elvtárs a dolgozókkal mindig megbeszélte a soron következő feladatokat, elfogadta a dolgozók jó kezdeményezését. Megjavították a munkafegyelmet. A darvasi gazdaság bár jól dolgozik, de nem tudta tartani a versenytempót, így a második helyre a biharkeresztes állami gazdaság került. 23-ra befejezték minden munkájukat. A gazdaság igazgatója Piric István elvtárs jól irányítja a munkákat, a harmadik helyen fej-fej mellett áll a zsákai és a nádaszi gazdaság.

A hajdúnánásiakat a jó eredményhez a Szovjetunióból kapott négyzetes burgonyavetőgépek segítette, ezzel a géppel naponta 25-30 holdon vetették el a burgonyát. Kullog a hajdúböszörményi, komádi és mezőpeterdi állami gazdaság.

A kukoricavetés ezekben a gazdaságokban lassan halad, ideje gyorsítani.

A kismacsi állami gazdaság a gyapottelvetésben ért el kimagasló eredményt. Zilahy Sándor növénytermesztési brigádvezető irányításával a dolgozók 252 százalékos eredményt értek el és 200 holdon 22 óra alatt befejezték a gyapottelvetést.

A gépállomások versenye

A megyei gépállomások élén továbbra is a nyíradonyi halad tavaszi tervének 118 százalékos teljesítésével. Második a tetétleni gépállomás 81,4, harmadik a nagyfaluú 76 százalékos eredményével. Ezek az eredmények a 20-i értékelésnek felelnek meg.

A megye leggyengébb gépállomása a beregynyóújfaluú gépállomás, tervét mindössze 10 százalékra teljesítette.

Igazgatója Sándor Gábor. A megyei gépállomásokon nem mindenütt tartják magukat a jelentések pontos küldéséhez, ami a verseny lebecsülését jelenti. A megyei tanácsnak 22-re nem adott jelentést a biharkeresztes, debreceni, hajdúhadházi, hajdúnánási, szoboszlói hosszúpályi és a poccsaji gépállomás.

A legjobb állami gazdaság a tetétleni

A megyei állami gazdaságok versenyében a darvasi gazdaság helyett

a tetétleni állami gazdaság dolgozói kapták az MB vándorzászlaját, Április 21-re minden tavaszi vetésüket befejezték. Ez a szép eredményt úgy érték el,

BÜSZKESÉGEINK, A MUNKAVERSENY ÉLENJÁRÓI

NYIRI JENŐNE

az Alföldi Nyomda egyik legjobb könyvkötője, a május 1-i versenyben túlteljesítette vállalását, 216 százalékot ér el.

GEBEL BÁLINT

sztahánovista, a Fűtőház legjobb fűtője. Május 1-i vállalását április 20-án már túlteljesítette.

MAKKAI JÁNOSNÉ

a Gyógyszergyár párttitkára, jelentős sztahanovista, munkáért demrend ezüst fokozatával kitüntetett dolgozó. Néplap levelező.

LÁPOSI MÁRTON

a biharnagybajomi „December 21” tészes-útel agrónómusa. Irányításával 320 hold kukorica négyzetes vetését április 23-ra befejezték. Levelező.

PAPP GYULA

vagongyári mérnök. Az ő vezetésével végzi a mozdonyserelő 357-es sorozatú mozdony fővizsgáztatását.

SZOMEAT

sején eiben

ik a stadiont mint a megye en rendezen- ozata. den községé- edezik meg a okat. Nádud- gversenyt bo- keresztesen a sadalmi mun- ortpályán lesz jletán ezúttal árúgó mérkö- on többszáz en vesz részt lehetne sorol- ek sorozatát, mely minde- e a megyében.

inden kedden szótt van pró- sportköröknek uszopróbákra Ehez. — Vez- el röplabda- női csapat sa—Bp. Hor- rendeznek ma et kézhlabd- n ez a hely- p. 2. Dózsa s öi: 1. Petőfi 5 Szikra 5 p. — en befejeződik

K

Változó tel- porok, zivata- meleg idő to-

ulus püspök elvett 29-én Hajdúnáná-

Vezetősége ág-úti fűrdőt el, április 27- a. Kerékpár- (X)

Kereskedelmi emi, vállalati, megbízottakat- szer kitalál- Kereskedelmi eg.

TKALATOK- imvesszövet- gyermekek ény-bölcsődék A bölcsődék slyi tanácsok a termelők- határozatát a megyében: tanya, Deb- Macs, Hajdú- Földes és

ATEMATIKAI n 8 órai kez- tem Matematika tart. Előadó:

p ártja Hajdú- ág-útel lapja szó: EBET

LA

nszky-u. 3 s 48-50. onia: 34-07. sereg útja 16. nyomda

apórhirdetés

izás 10 egy tőtesy u. 18 ZERPTO alkalmazottat Molnár Hir- suth u. 5. á. útor van el- y u. 12. oskert u. 33. ezés ugyan- jfehértói 85.

kis fekvő n G. u. 31. család méh fele kasban magyar brka, any. Rét. m.

kis szeker- 17. ként adnék pnak, Hirlap- suth u. 3. darab új tég- 8.

létrák, kötél- es, karosfűt- örösta, ko- rarióép kály- kéztaliga- kertpad, re- posztal-út 12.

A Szovjetunió és a népi demokráciák dolgozói lelkes munkával készülnek május 1. megünneplésére

SZOVJETUNIÓ

A Trud, a szovjet szakszervezetek lapja beszámol a május 1. tiszteletére indított munkaverseny legújabb sikereiről. A donyeci „Sztálinugoly” szénkombinátban 70 részleg dolgozója a verseny során máris teljesítették a terven felüli termelésre vállalt egész évi kötelezettségüket.

Nagy termelési sikerekről számolhatnak be a taskenti konfekciógyár dolgozói. A gyár nem egészen négy hónap alatt 1,097.122 ruber nyereséget ért el. A moszkvai „Krasznaja Tabotnyica” szövőgyár kollektívája ünnepi műszakokat tart május 1. tiszteletére.

LENGYEL KÖZTARSASÁG

Lengyelország valamennyi vidékéről újabb munkagyőzelmekről érkeznek hírek. A Bielskoi szövőgyár kollektívája a versenyszakszabzon eddig 1,158.000 zloty értékű árut adott az országnak terven felül.

A „Zawiercie” kohászati üzem ifjúsági öntőbrigádjai április 18 és 23 között 12 gyorsöntést végeztek.

A KOREAI NÉPI DEMOKRATIKUS KÖZTARSASÁG

Phenjan jelentés szerint valamennyi északkoreai üzemben széleskörű munkaverseny indult május 1. tiszteletére. Cso Du Szia, az országiszterve ismert élmunkás május 1-re tett felajánlásának teljesítése során már április 13-án befejezte ezévi tervét.

BOLGÁR NÉPKÖZTARSASÁG

A szófiai fűtőház dolgozói a május 1-ét megelőző versenyszakszabzon elsősorban munkájuk termelékenységének emelésére törekednek. A fűtőházhoz tartozó mozdonyvezető brigádok április 22-én egyetlen nap alatt 5500 tonna előirányzatot felüli teherárut szállítottak.

A Vaszij Kolarov gépgyár dolgozói május 1. tiszteletére lett val-

alásuk értelmében — Bulgáriában először — megkezdtek a hét lóerős diesel-motorok sorozatgyártását.

CSEHSZLOVÁK KÖZTARSASÁG

Mint a Prace, a Csehszlovák szakszervezetek központi lapja jelenti az északcsehországi „béké hívei” bányá dolgozói május 1. tiszteletére eddig 60.000 tonna szent adtak terven felül a Csehszlovák népgazdaságnak.

ROMÁN NÉPKÖZTARSASÁG

A bukaresti rádió beszámolója szerint a tordai cementgyárban május 1. tiszteletére április 21-től kezdve „termelési rekordhét” rendeztek.

A Sinaia „c.Frimu” gyárban Ion Francu sztáhanovista esztergályos már 1954-re termel. Tekei Imre, a szalmári „Unió” szerszámgépgyár sztáhanovista esztergályosa pedig 1955. évi tervét teljesíti.

A Dolgozó Ifjúság Szövetsége Központi Vezetőségének felhívása

Ifjak, leányok, DISZ-tagok és úttörők példamutatóan, lelkesen harcoljatok a fémgyűjtő hónap sikeréért!

Dolgozó népünk nagyszerű munkája nyomán napról-napra erősebbé, gazdagabbá, szebbé válik drága hazánk. Új városok, gyárak, hidak, egyetemek, iskolák, kultúrházak és sportpályák hirdetik a

A begyűjtési verseny állása

A dolgozó parasztlak májusi felajánlásainak teljesítése egyre nagyobb lendületet ad a megyék, járásközségek és községek feléi begyűjtési versenyének. Az elmúlt hét legjobb begyűjtési eredményét Heves megye érte el.

A hét legerősebb megyejeje: Bács-Kiskun, Veszprém, Zala, Hajdú-Bihar.

A megyék versenyének állása: 1. Szabolcs, 2. Békés, 3. Heves, 4. Csongrád, 5. Szolnok, 6. Tolna, 7. Pest, 8. Komárom, 9. Hajdú-Bihar, 10. Fejér, 11. Veszprém, 12. Vas, 13. Borsod, 14. Győr, 15. Somogy, 16. Zala, 17. Baranya, 18. Bács-Kiskun, 19. Nógrád.

A megyék versenyének állása a félévi terv teljesítése szerint: Híztöltésért: 1. Szabolcs, 6. Hajdú-Bihar.

Tojás: 1. Békés, 17. Hajdú-Bihar, Baromfi: 1. Szabolcs, 15. Hajdú-Bihar.

Tej: 1. Szabolcs, 15. Hajdú-Bihar, Tengeri: 1. Békés, 8. Hajdú-Bihar

békés alkotómunka diadalát. Bűszke, hatalmas alkotásaink országunk fejlődésének távlatát mutatják, felárul előttünk ifjúságunk nagyszerű jövője. A magyar ifjúság fáradhatatlanul és önfeláldozóan vesz részt a szocializmus építésében: ifjúmunkások példát mutatnak a szocialista munkaversenyben, a dolgozó parasztlakok harca indultak a dús és gazdag aratásért, az általános iskolás, a középiskolás, főiskolás, egyetemi ifjúság és az ipari tanulók szorgalmas, fegyelmezett tanúlással készülnek az évvégi vizsgákra.

A magyar ifjúság tudja, hogy felemelt ötéves tervünk nagy alkotásaihoz hazánk véderejének egyre több nyersanyagra, szinesfémre, vasra, acélra van szüksége. Ezért az elmúlt évben termelő munkája, tanulása mellett lelkes kezdeményezéssel járult hozzá népgazdaságunk nyersanyagszükségletének biztosításához. A DISZ vezetésevel ifjak, leányok, úttörők, a fémgyűjtő hét alkalmából az előirányzott vasmenyiség 300 százalékat, a szinesfém-mennyiség 165 százalékát gyűjtötték össze. Ifjúságunk ezzel a nagyszerű hazafias cselekedetével kiérdemelte a minisztertanács dicséretét. Így az elmúlt esztendőben az ifjú fémgyűjtők százezrei járultak hozzá a Sztálin Vasmű, a „November 7” erőmű, a diósgyőri óriáskohó építéséhez, az új gépek, traktorok, kombájnok gyártásához.

Ifjúságunk vas, acél, szinesfém és egyéb felhasználható hulladék összegyűjtésével meg akarja gyorsítani az 1952-es terv végrehajtását. A DISZ Központi Vezetősége javaslatára a minisztertanács május 5 és június 1. között fémgyűjtő hónap megtartását rendelte el, ezzel módot adott az ifjúságnak a szinesfém, ócskavas és egyéb hulladék gyűjtésében való fokozottabb részvételre.

DISZ és úttörő vezetők! Alakítsatok minél nagyobb számban fémgyűjtő brigádokat! Osszátok fel a brigádok között az üzemek, kerületek, városok, községek területeit. A brigádok a munkahelyeken és lakóházakban gyűjtsenek össze minden fellelhető vas- és fémhulladékot.

Ifjú gárdisták és csapatgárdisták! Vegyetek az úttörők, fiatalok és felnőttek között felvilágosító munkát a fémgyűjtésről, példamutatótokkal, lekedéseitekkel vonjátok be őket is a fémgyűjtésbe.

Ifjúmunkások, ipari tanulók! A gyárak üzemek, építkezések, bányák területein kutassátok fel és gyűjtsétek össze a vas- és fémhulladékot. Példamutatóan vegyetek részt a lakóterületen folyó fémgyűjtésben.

Dolgozó parasztlakok! Gyűjtésétek össze és adjátok át a fémgyűjtő szerveknek a község területén, lakóházakban, gépálmáson, állami gazdaságokban, tészesben fellelhető vas és fém és egyéb hulladékot.

Diákok és úttörők! Keressétek fel a lakóházakat és gyűjtsétek össze a háztartásokban pincékben, padlásokon található fém és egyéb hulladéktanyagokat, segítsétek az összegyűjtött anyagok fémgyűjtőhelyre való elszállításában.

Dolgozó tanuló fiatalok és úttörők! Legyetek a fémgyűjtés odaadó, élenjáró harcosai! DISZ-tagok, úttörők, ifjak és leányok tekinthetnek állampolgári kötelességeteknek a szocialista tulajdon gyarapítását hazánk gazdasági és katonai erejének fokozását. Minden tonna összegyűjtött fém, vas és egyéb hulladék elősegíti a szocializmus építését a béke és hazánk szabadságának megvédését.

Előre a fémgyűjtő hónap sikeréért!

Dolgozó Ifjúság Szövetsége Központi Vezetősége.

A negyedik Jó eredmény

A Városi Pártbizottság felkelt a debreceni üzem munkásaián az 1952. év eltervezésének eredményét lapilapra, hogy üzem a párt és vállalatok közös jó munkájával harcoltak a terven felüli termelésért és nagy lendülettel a maguk területén párt mérték az impérius gyűjtőhatókra.

A negyedik tervük sáncok eredményeikkel szemben is nagy lendülettel a 60-ik sora és hazánk felsz. 7. évfolymára terv ajánlások teljesítése.

Üzemeink közül az évi terv teljesítésében eredményt a Járó dolgozói érték el. Terveiket 103 százalékkal hízalappal ezzel szemzalek megtakarítást munkafegyelm terén csökkent a késés igazlaltás: 0,3 százalékkal az első negyedév során hánovistát neveltek ki. Második lett a J. mely üz. m. dolgozói

Előre a

Három brigád kilenc személy

A Járóműjavító do. l. tiszteletére egymás jessük munkafeljár VII. osztály személyk gében Stech Flórián Lőrinc és Tóth Lajos alvázlakatos brigádjai lasként vállalták, h személykocsi fővzsg elvégzik terven felül értékben. Ezen együtt május 1. tisz. szesen kilenc személy tenek el.

Eredmény munkások és a Textilgyár

Május elsőjére. a proletariátus nagy textilgyári dolgozók ajánlásokkal készült Gyula elvtárs feljár 144 százalékos teljes alkalmából 170 százal. Teljesítménye jelenlék. Tóth Imréné sz. százalékkal teljesítet 1-i felajánlását. Nyit. százalékkal termel eredetileg vállalt.

Rác Anna szövök. kos teljesítményét 1. fokozta. Tő munkájá annak köszönheti, h Frigyes elvtárs mű. der-mozgalom kereté. nökségeit vállalt fele kamódszere átadásá. műszaki tanácsaival. Rác Annát, hogy kullogók közül.

Micskei Sándor as. ja azt vállalta, hogy teltetere 2500 forint. got takarít meg. E. 500 forinttal tútelje. gád most újabb term. nyek kivívásáért ind.

Befejezték a cse villamosítást

A Tiszántúli A. Vállalat építési oszt. szerint a falu és villamosítási munká előtti befejezték. A. szes. villamosítását

Sztrájkok és tüntelések a tőkés országokban

ANGLIA

A glasgowi Thomson sajtóvállalat (vidéki napi- és hetilapok csoportja) nyomdászai sztrájkba léptek, mert a vállalat megtiltotta, hogy szakszervezeti tagok legyenek.

A Thomson-vállalat előtt sztrájkorszá áll. A többi lapok nyomdászai megtagadták a vállalat hirdetéseihez kiszédését. A papírgyári és szállítóvállalatok alkalmazottai nem hajlandók a vállalat számára újságpapírt, vagy más küldeményeket szállítani.

ALGIR

Az algiri dokkmunkások — akik szerdán már kétórás munkaszünetteléssel kinyilvánították szolidaritásukat a függetlenségéért küzdő tuniszi nép iránt — elhatározták, hogy hétfőn egész napon szolidaritási sztrájkot tartanak — jelenit az Union Francaise D'Information.

Az algiri Béni Saf bányászai elhatározták, hogy pénteken kétórás munkaszünetet tartanak. Felhívással fordultak az algiri munkásosztályhoz, a kereskedők-höz és kézművesekhez, hogy ezen a napon szintén sztrájkkal nyilvánítsák ki szolidaritásukat a tuniszi testvérnép iránt a közös ellenség, a gyarmatosítók ellen folytatott harcban.

EGYESÜLT ÁLLAMOK

A Missouri és a Mississippi tovább árad és hatalmas mezőgazdasági területeket, valamint néhány város, köztük Davenport (Iowa állam) és Canton (Missouri állam) vidékét elöntötte.

A földművelésügyi minisztérium szerint más folyók áradása is lehetséges, mert a sziklás hegysegeket Kanadától Arizonáig vas-tag hó borítja.

Sokezer ember vesztette el munkáját az árvíz miatt, köztük

HÉTFŐN ÜLÉST TART A MEGYEI TANÁCS

Április 28-án, hétfőn délelőtt 9 órai kezdettel a Megyei Tanács nagytermében ülést tart Hajdú-Bihar Megyei Tanácsa.

Az értekezleten Gergely Viktor elvtárs a Megyei Tanács elnökhelyettese számol be a V. B. munkájáról. Majd Nagy Gábor elvtárs, mezőgazdasági osztályvezetőhelyettes ismerteti a mezőgazdasági munkákkal kapcsolatos feladatokat. A Megyei Tanács 1951. évi zárszámadásáról pedig Lakatos Béla elvtárs számol be.

Kansas-City, Omaha és más városok húskonzervgyárainak munkásai. A húskonzervipari munkások szakszervezetének helyi szervezete e héten Chicagóban tartotta kongresszusát, amelyen a munkások követelték, hogy a kormány „az árvíz elleni harcra és ne ágyúkra költse pénzünket”.

OLASZORSZÁG

Április 24-én Torino, Velence, Firenze, Prato és Lucca kivételével egész Olaszországban sztrájkoltak a gázgyári munkások. A sztrájkolók béremelést követelnek.

A dolgozók életszínvonalának alakulása a felszabadult országokban a tőkés országokban

A SZOCIALIZMUS ORSZÁGAINAK nagyszerű példája kétségbevonhatatlanul bebizonyítja, hogy a szocializmus fejlődésének alapirányve a dolgozók jólétének szakadatlan emelkedése és a lakosság szükségleteinek maximális kielégítése. A világ minden országában megelégedéssel és növekvő reménnyel vették tudomásul az egyszerű dolgozók, hogy a Szovjetunióban április elséjén immár ötödik alkalommal végre árszabályozást. Mindenütt látják már a két világ gyökeres elentését. Látják, hogy a szovjetek országában az állam legelső feladatainak tekintve a dolgozók jólétének szüntelen növelését, ellentétben a tőkés államokkal, ahol az állam ugyanilyen következetesen a monopóliumok hasznának növelésére törekszik.

A MAGYAR NÉPKÖZTARSASÁGBAN december elején szüntették meg a jegyzészt. Ez alkalmommal szabályozták az árakat és a béreket is, ez a dolgozók életszínvonalának rohamos emelkedéséhez vezetett. Ennek beszédes bizonyítéka a Központi Statisztikai Hivatal jelentése az 1952. évi első negyedévi terv teljesítéséről. E jelentés számaiból kiderül, hogy a magyar dolgozók keresete már nemcsak a mindennapi szükségletek kielégítését teszi lehetővé, hanem egyre nagyobb mértékben egyéb vágyaik kielégítését is. A bűtorvászárás egy év alatt 63, a rádióé 87,6 és a motorkerékpár eladás 25,5 százalékkal emelkedett.

A ROMÁN NÉPKÖZTARSASÁGBAN nemrég szállítások le az árakat egy egész sereg fogyasztási cikknek és ez szintén maga után vonta a fogyasztás eddig soha nem tapasztalt növekedését.

KINÁBAN az egész nép nagy lelkesedéssel fogadta az árszabályozást, amely szerint több ezer cikk megolcsóbbodott. Pekjngben több mint négyezer, Sanghájban több mint tízezer áruajtta lett olcsóbb. Valamennyi állami és szövetkezeti boltból rekordeladások híre érkezett. Az árak forgalma mintegy 60 százalékkal növekedett már a második napon.

A NÉMET DEMOKRATIKUS KÖZTARSASÁG belkereskedelmi minisztériumának rendelete értelmében április 1-től több közszükségleti cikk árát leszállította.

Az életszínvonal azokban a népi demokráciás országokban is szakadatlanul emelkedik, ahol eddig még nem volt árszabályozás. A csehszlovák dolgozók vásárlóképesége 1945-höz viszonyítva több mint 60 százalékkal emelkedett, a bolgár munkások realbére 1939-höz képest mintegy 50 százalékkal növekedett.

A béketáborhoz tartozó országok dolgozóinak osztályrésze boldog élet és biztos jövő.

AZ AMERIKAI EGYESÜLT ÁLLAMOKBAN az élelmiszerek a háború előttihez képest meg-háromszorozódtak, ellenben az adó hatszorosa növekedett — amint tudjuk Truman adózás tervén világrekordot állított fel. 1949-ben az amerikai munkások realbére az 1944-esnek 72 százaléka csökkenett. Ekkor azonban újabb áremelkedés volt, mert megszüntették az árellenőrzést és ez csak fokozódott a koreai háború kitörésekor. Ennek következtében a realbér 1951 augusztusáig újabb 13 százalékkal csökkent. A kongresszus egyik bizottságának jelentése szerint az USA-ban tízmillió családnak olyan kevés volt a munkabére, hogy a létfenntartás felét sem érte el. Ugyanezen bizottság nem teljesen hiteles és szépitett adatai szerint kétféle amerikai család a legszörnyűsebb nyomorban él. Sok amerikai család már el is felejtette, hogy mikor evett utoljára húst.

ANGLIÁBAN sem sokkal jobb a munkások helyzete. Egyetlen év alatt, 1951-ben 15 százalékkal emelkedtek átlagosan az élelmiszerek. Csupán decemberben a sajtó 71, a szalonna 32, a tej és tojás 20, a cukor 20 százalékkal drágult meg. Az angol élelmiszerügyi minisztérium március elején ismét csökkentette a hús fejadagot, amely máris példátlanul alacsony volt. Meg kell azonban jegyeznünk, hogy igen sok munkáscsalád még ezt a csökkentett fejadagot sem tudja megvenni.

FRANCIAORSZÁGBAN a közszükségleti cikkek árai 1938-hoz viszonyítva húszszorosukra emelkedtek. A francia munkások realbére már 1950-ben is csak fele volt a háborúelőttiének. Az árak azonban tovább emelkednek. A francia dolgozók minden reggel szívszorogva veszik kézbe az újságot, vajon nem ad-e hírt újabb áremelkedésekről. A félelem jogos, hiszen a múlt év augusztusa óta a létfenntartási költségek 15,6 százalékkal emelkedtek. Az utolsó pár hónap alatt a kenyér ára 35, a cukoré 23, a halé 70, zsiradéké 30 százalékkal emelkedett.

A FEGYVERKEZÉSI HAJSZÁT FOLYTATÓ ORSZÁGOKBAN kivétel nélkül mindenütt romlik a gazdasági helyzet, nő a munkanélküliség és a drágaság. A világ minden tőkés országából szüntelenül további áremelkedésekről érkeznek hírek.

De meg kell adni eredményeket is érnek el: nő a monopóliumok haszna, USA-ban öt év alatt 158 milliárd dollár zsebeltek be a tőkésék, — ők is világrekordot állítottak fel. Angliában a monopóliumok haszna megkétszereződött. Franciaországban a tőkésék részesedése a nemzeti jövedelemben 27,4 százalékról 44,7-re emelkedett. És így tovább, és így tovább...

Igy fest az életszínvonal alakulása a tőkés országokban.

A negyedévi terv teljesítésében első lett a Jároműjavító

Jó eredményt ért el a Harisnyagyár, Ruhagyár és Gyógyszergyár

A Városi Pártbizottság közleménye

A Városi Pártbizottság kiértékelte a debreceni üzemek jelentéseit alapján az 1932. év első negyedévi tervteljesítés eredményeit. Megállapította, hogy üzemünk dolgozói a párt és vállalatok vezetőinek közös jó munkájával eredményesen harcoltak a tervteljesítéséért és ezzel a maguk területén újabb csapást mértek az imperialista háborús gyújtogatókra.

A negyedévi tervek végrehajtásának eredményeihez városunk területén is nagy lendületet adott a Rákosi elvtárs 60-ik születésnapjára és hazánk felszabadulásának 7-ik évfordulójára tett szép felajánlások teljesítése.

Üzemünk közül az első negyedévi terv teljesítésében legjobb eredményt a Jároműjavító V. dolgozói érték el. Termelési tervüket 103 százalékra teljesítették, béralapból ezzel szemben 0,5 százalékos megtakarítást értek el. A munkafegyelem terén minimálisra csökkent a késés igazolatlan mulasztás: 0,3 százalékra. Ezenkívül az első negyedév során 34 új sztahanovistát neveltek ki.

Második lett a Harisnyagyár, mely üzem dolgozói 103,8 száza-

lékra teljesítették első negyedévi tervüket és emellett 2,1 százalékos béralap megtakarítást értek el. A munkafegyelem terén is jó az üzem eredménye három hónap alatt egy igazolatlan hiányzás volt. E szép eredményt az ontja, hogy még a Röder-mozgalmba kevés dolgozó kapcsolódott be az üzemben, emiatt sok a 100 százalékon alul teljesítő dolgozó.

Harmadik lett a Ruhagyár. Az üzem dolgozói negyedévi tervüket 101 százalékra teljesítették, a béralapból 12 százalékos megtakarítást értek el. Ez a szép teljesítmény a párt az üzem cím elnyeréséhez, ha felszámolja az üzem a jelenleg még fennálló 3-4 százalékos hiányzást és a 10-12 százalék közötti 100 százalékon alul teljesítő dolgozót hozzásegíti tervének teljesítéséhez.

Negyedik helyet a Gyógyszergyár dolgozói szerezték meg. Az üzem dolgozói 102 százalékos tervteljesítés mellett 4,5 százalékos béralap megtakarítást értek el. Fokozni kell azonban a harcot az üzemben a késések és igazolatlan mulasztások ellen, mert ez je-

lenleg még az összdolgozók 3-4 százalékát teszi ki.

A fenti négy üzem mellett a Kenyérgyár és Utifenntartó kivételével Debrecen többi üzemei is teljesítették első negyedévi tervüket.

A Városi Pártbizottság a negyedévi tervteljesítésben első helyet elért üzem, a Jároműjavító részére vándorzászlót adományoz, melyet a jövőben negyedévenkénti értékelés alapján mindenkor a legjobb eredményt elért üzem fog megkapni egy negyedévre. Az öt éves terv befejezésekor a vándorzászló annak az üzemnek a tulajdonában marad melynek az öt éves terv során a leghosszabb ideig volt a második, harmadik és negyedik helyezeti negyedévenkénti oklevelet kap a Pártbizottságtól.

A Pártbizottság mindazon üzem dolgozóit, vállalat és tömegszervezet vezetőit, melyek a második tervév első negyedévi tervét határidőre teljesítették, dícsérten részesíti és megállapítja, hogy ez az eredmény újabb lehetőséget ad dolgozóinknak a terv további részének maradéktalan teljesítéséhez, a béke megvédéséhez.

Városi Pártbizottság.

Levelezőink

EGY HETI MUNKAJA

ORSZÁGSZERTE nagy lelkesedéssel készülnek a dolgozók a 8. szabad május 1. megünneplésére. Ebben az időben gyorsabban forg a munka a kezük alatt, egyre emelkedik a százalék, teljesítik a vállalásukat. A nemzetközi munkásmozgalom nagy ünnepeinek közeledtével lelkes munkáról, örömről, eredményekről, a felajánlások teljesítéséről számolnak be a szerkesztőségünkhöz érkezett levelek. Ebben az időben, mint mindig, a közvélemény parancsnokai azt akarják, hogy minden eddiginél szebben, méltóbban ünnepeljék a munkásosztály nagy ünnepét.

AZ ELMULT HETEN arról számoltunk be, hogy hat nap alatt 99 levél érkezett szerkesztőségünkhöz. Ezen a héten 21-től 27-ig 145 a beérkezett levelek száma. Nagy Zsuzsanna és Kósa Lajos elvtárs, az Orvosi Műszergyár dolgozói közösen írtak levelet és közölték, hogy a természetben elért szép eredményük mellett a dolgozók ötletei, javaslatai alapján készült szép dekorációkkal szetik ünnepélyesebbé a felvonulást.

Ezen a héten az egyik legjobb minőségű levelet Szabó Zsigmondné elvtársnő küldte Hajdúszovátáról. Leveleiben ismerteti, hogy a hajdúszovati dolgozó parasztok a vetés sikeres elvégzésével hogyan ünneplik május elsőjét.

DICSÉRETET ÉRDEMEKEL meg Papp Piroska biharkeresztesi levelezőnk is, aki szintén május 1-ről igen értékes levelet írt szerkesztőségünknek. A levelezők közül igen szép fejlődést mutat Petrányi Gyuláné komádi leve-

lező munkája, csak az a hiányosság, hogy az elvtársnő csak kizárólag az MNDSZ szervezet munkájáról ír, pedig körülötte a községben igen érdekes dolgok történnék. Lenin elvtárs szavával üzenünk az elvtársnőnek, levelezőink „Írjanak a szó szoros értelmében mindenről, írjanak lehetőleg minél többet hétköznapi életükről, érdekeikről és munkájukról”.

SOK LEVEL ERKEZETT még szerkesztőségünkhöz a dolgozó parasztoktól a tavaszi munkáról, a begyűjtésről. Fejlesztést mutat a levelezők munkája ezen a héten a harcosság tekintetében is. Nádházi József elvtárs, sárrétudvari levelezőnk a kulák szabotázsáról számol be és Varga Gyula elvtárs Polgárról ugyan csak ilyen témájú levelet írt. Az elkövetkező időben az ellenség elleni harcot fokozottabban segítik levelezőink munkájukon kívül írásaikkal is.

Az elmúlt héten hiányoltuk, hogy levelezőink keveset foglalkoznak a természetet segítő mozgalmakkal, így keveset írnak a Loy-mozgalmáról, a Gazda-mozgalmáról. A héten javult ezen a téren a helyzet, tíz levél érkezett szerkesztőségünkbe, amelyben a dolgozók megírták, hogy áll üzemükben ez a mozgalom, mik a hiányosságok.

Levelezőink általában jó munkát végeztek, de a feladat, hogy fokozottabban foglalkozzanak az üzemi pártszervezetek munkájával, a politikai oktatással is, segítsék leveleikkel az üzem, valamint a község munkájának megjavítását.

Előre a május elsejei vállalások teljesítéséért

Három brigád — kilenc személykocsi

A Jároműjavító dolgozói május 1. tiszteletére egymásután túlteljesítik munkafelajánlásaikat. A VII. osztály személykocsi részlegében Stech Flórián, Pozsonyi Lőrinc és Tóth Lajos személykocsi elvázlakatos brigádjai pótfelajánlásokként vállalták, hogy egy-egy személykocsi fővizsgás javítását elvégzik tervén felül 40,200 forint értékben. Ezen vállalásaikkal együtt május 1. tiszteletére összesen kilenc személykocsit készítenek el.

Eredményes munkamódszerátadás a Textilgyárban

Május elsejére, a nemzetközi proletárium nagy ünnepére a textilgyári dolgozók is munkafelajánlásokkal készülnek. Afonyi Gyula elvtárs felajánlotta, hogy 144 százalékos teljesítményét ez alkalomból 170 százalékra fokozza. Teljesítménye jelenleg 168 százalék. Tóth Imréné szövőnő már 18 százalékkal teljesítette túl május 1-i felajánlását, Nyitrai Mária 15 százalékkal, termel többet, mint eredetileg vállalt.

Rácz Anna szövőnő 95 százalékos teljesítményét 115 százalékra fokozta. Jó munkáját nagyrészt annak köszönheti, hogy Horváth Frigyes elvtárs művezető, a Röder-mozgalm keretén belül védőnősként vállalt felette s jó munkamódszere átadásával, valamint műszaki tanácsaival hozzásegítette Rácz Annát, hogy kikerüljön a kullogók közül.

Micskei Sándor asztalos brigádjára azt vállalta, hogy május 1. tiszteletére 2500 forint értékű anyagot takarít meg. Ezt a vállalását 500 forinttal túlteljesítette. A brigád most újabb termelési eredmények kivívásáért indult harcba.

Befejezték a cserei „Dózsa” villamosítását

A Tiszántúli Áramszolgáltató Vállalat építési osztálya értékelése szerint a falu és mezőgazdasági villamosítási munkákat határidőre elvették. A cserei „Dózsa” szesz-villamosítását április 30 he-

lyett öt nappal hamarabb befejezték. Ezzel lehetővé vált a kabai „Dózsa” szesz-villamosításának határidő előtti befejezése is. — Irja leveleiben I. Tóth János sztahanovista villanyszerelő.

Több mint kétfélmillió forint tervén felül

A debreceni postaigazgatósági kerület postás dolgozói az első negyedévi bevételi tervét 126,9 százalékra teljesítették, melynek értéke forintban meghaladja a kétfélmilliót. Teljesítményi tervüket 114,4 százalékra teljesítették. A postás dolgozók szép eredményeiken felbuzdulva újabb munkaversenybe kezdtek s most május 1. méltó megünneplésére 91,2 százalékban versenyben dolgoznak — írja Szilva Gyula sajtótudósítónk a postaigazgatóságtól.

A Gyógyszergyár 26-ra túlteljesítette május 1-i felajánlását

A Gyógyszergyár dolgozói május 1. méltó megünneplésére teli munkafelajánlásukat 26-án, 640 forinttal túlteljesítették. A május 1-i versenyben a legszebb eredményt a „Petőfi” brigád érte el. A „Jagteljesítményét 108 százalékról 112 százalékra fokozta. Az egyéni versenyzők között kiemelkedik Barnás Jánosné 157, Burai Ilona 155 és Makkai Jánosné 147 százalékos teljesítményével. Mindhárom dolgozó túlteljesítette május 1-i vállalását.

Gyányi József elvtárs a Gazdamozgalm terén ért el kiváló eredményeket. Egy újítást valósított meg, mely abból áll, hogy a magnéziaégetést nagyobb mennyiségben végzik a kemencékben s jobban kielégelik mint eddig. Újítása 25,000 forint megtakarítást eredményezett.

A debreceni Jároműjavítóban már 85 kombájnhoz szükséges szalmagyűjtőkocsi készült el

A debreceni Jároműjavítóban már hónapok óta tart a kombájnhoz szükséges szalmagyűjtő kocsik készítése. A gyártás folyamatosabbá tételére szalagrendszerűen végzik a munkálatokat. A május elseje tiszteletére indult munkaverseny során meggyorsult a szalmagyűjtő kocsik készítése. Április 25-ig már 85 darab

pirosra festett kombájnhoz kapcsolódó gyűjtőkocsi készült el. A debreceni Jároműjavító dolgozói további jó munkával igyekeznek segítséget nyújtani a dolgozó parasztságnak s aratás kezdete előtt leszállítják a vállalt szalmagyűjtő kocsikat.

A Jároműjavító harca a munkafegyelem megszilárdításáért

A március 29-ji aktív értekezleten Vass Zoltán elvtárs keményen bírálta a munkafegyelem hiányosságait. Beszélt arról a komoly kárról, ami a rendbontás, kimaradás, lógás következtében éri népgazdaságunkat. Ez az útmutató újabb felhívta figyelmünket, hogy az eddiginél is fokozottabban gondot, figyelmet fordítsunk a munkafegyem megszilárdítására, ne tőrjünk el ezen a téren még ma is fennálló lazaságokat.

Üzemünkben, a debreceni Jároműjavítóban az első negyedéves terv során javult a munkafegyelem. Csökkent a késések, hiányzók száma, a munkajó jobb kihasználása is eredményesebben érvényesült. Ez a javulás azonban még nem elégséges. Meg kell mondanunk, hogy

még ma is sok munkanap vész el üzemünkben a későn jövések az igazolatlan kimaradások miatt. Ezek a kiesett napok pedig gyengítik népgazdaságunkat, lassítják tervünk teljesítését.

A munkafegyelem lazaságának egyik oka, hogy műszaki vezetőink nem lépnek fel erélyes kézzel a rendbontókkal, lógószókkal szemben. Sokszor a büntetéstől is eltekintenek. Még nemrég is tapasztaltuk, hogy egyes művezetők, mint Szegedi Imre, Szilágyi Sándor, Szele Sándor művezetők féltek javaslatot tenni a rendbüntetésre.

A termelési értekezleteken sem tártuk fel eléggé, hogy milyen kárt okoznak a rendbontók népgazdaságunknak üzemünknek. Ezt megmagyarázni a részleg művezetői, brigádvezetői is nem egyszer elfelejtették. A lazaságot üzemünkben elősegíti az is, hogy a múlt nyáron kapott bélyegző órák és bélyegző kártonok rendszere nem jó. Ezt mi már felvetettük, de ennek ellenére mint újítást bevezet-

lették velünk. Azóta meglátásunk igazolódott.

A hiányosságokat vizsgálva tapasztaljuk, hogy a jó idő beálltával megnövekedett a betegek száma is. Ügyeljenek!

a betegségek fellépése sokszor szorosan az időjárásához igazodik. Ha jó idő van, több a beteg.

Ha nem alkalmas az időjárás a kert munkára, akkor a betegek is hamar meggyógyulnak.

Ilyen notórius mulasztóink száma nőtt, sőt akadnak ma is üzemünkben. Bőjte András például, hosszú hónapokon keresztül szüntelen elmaradozott a termelésből. Már azzal a szándékkal foglalkozott, hogy „előlegként” 1933-as évi szabadságát is kiveszi. Öntudatos dolgozóink figyeltek erre a jelenségre s maguk követelték Bőjte eltávolítását. Amikor mi erre az engedélyt megadtuk, az osztály dolgozói maguk kísérték ki a kapuig a rendbontót. Ha-onló módon Szilva Ferenc átképzős tűzizikóvács is a munkafegyelem lazítóival tartott. A kedvező időt kihasználva, „setaszabadságot” kezdeményezett magának. Hat napon át igazolatlanul távol maradt az üzemből. A VIII. osztály tűzizikóvácsaj tudomást szerezve az esetről megmutatták, hogy keményen büntetés csak a vasat tudja megformálni de lesújt keményen az ilyen rendbontókra is.

A munkafegyelem megszilárdításáért következetes harcot folytatunk. Ehhez azonban kérjük üzemünkön kívül az orvosok segítségét is. Gyakran fordul elő ugyanis nálunk a Jároműjavítóban, hogy otthoni munkától „elfaradt” dolgozóink a főorvosi hivataltól nyomatványt szereznek, amelyen az szerepel, hogy osz-

szuk be könnyebb munkára őket.

Meg kell mondanunk, hogy mi az ilyen eljárásról nem vagyunk elragadtatva és szeretnénk, ha a jövőben az SZTK tagjai is jobban „kör-műkre” néznének az ilyen dolgozóknak s még következetesebben segítenék harcunkat.

A januártól március hóig terjedő statisztika azt mutatja, javult a munkafegyelem. Amíg januárban 127 munkaóra eset ki a mulasztások folytán addig ez márciusban már 72 órára csökkent. Ehhez a népszerű munkán, a szilárd fegyelem megkövetelésén túl, az is hozzásegített bennünket, hogy a hiányosságokon okulva, bátrabban élünk a büntetés jogával. Bevezettük és alkalmazzuk, hogy ahány órát mulaszt egy-egy dolgozó, annyit órát vontunk le munkájából. Április hónapban a javulás még szembe-főnőbb ezen a téren.

Most a második negyedéves terv teljesítése során egyik fontos feladatként tűztük magunk elé a munkafegyelem további megszilárdítását. Hogy ezt elérjük, a mulasztások és késések minimumra szorítása mellett

mozgósítunk a munkaidő jobb kihasználására, a védőberendezések használatára, a műveleti utasítások jó végrehajtására is, mert ez szintén szorosan a fegyelemhez tartozik.

Ebben a harcban a vállalatvezetőség, a pártszervezet, szakszervezet szorosan az öntudatos dolgozókra támaszkodik. Így együttesen alakítja ki aztán azt a légkört, mely nem tűri a lógásokat, bumizásokat, fegyelmelleneket. Tisztaban vagyunk azzal, ha ezt a feladatunkat is sikeresen megoldjuk, úgy ez is jelentősen hozzájárul országunk erősítéséhez, a béke védelméhez, ahhoz hogy üzemünk minél hamarabb elnyerhesse a büszke „Élőzem” címet.

Sopronyi József igazgató.

NÉPI DEMOKRÁCIÁNK ÚTJA

Beér János elvtárs, egyetemi tanár, a Központi Előadóiroda tagja előadást tartott a Pártoktatás Házában. Előadásában foglalkozott Rákosi elvtárs nemrég megjelent könyvének tartalmával szemlélve annak nagy jelentőségét.

Népi demokráciánk útjának Pártunk harcának hatalmas vázlatát Rákosi elvtárs alig egy hónapja megjelent új, nagyjelentőségű munkája, Művének kiindulópontja az a tétel, hogy Lenin és Sztálin tanításai a proletárdiktatúra megteremtéséről, előfeltételeiről általános erényű tanítások. Rákosi elvtárs Sztálin elvtársat idézi: „A proletáriátus diktatúrájának teneni elmélete nem tisztán „orosz” elmélet, hanem valamennyi országra kötelező elmélet.” Mit tanít ez az elmélet a proletárdiktatúra létrejöttének feltételeiről?

Rákosi elvtárs kifejti, hogy a Szovjetunió felszabadítása, hatalma és döntő szerepe népi demokráciánk létrejöttében még nem mentesített bennünket attól, hogy kemény és áldozatos munkával nyerjük meg a munkásosztály döntő többségét a szocializmus nagy ügyének és így teremtjük meg a proletárdiktatúra megvalósításának belső feltételeit. Könyvében Rákosi elvtárs éppen ezekért a belső feltételekért folytatott harcot elemzi. Pártunk munkáját megkönyvitette, hogy részese volt az államhatalomnak s így az államhatalomra gyakorolt közvetlen befolyását arra használta fel, hogy e hatalom segítségével kiélje a dolgozó tömegek gazdasági igényeit és megnyerje ezzel a maga számára támogatásukat. Rákosi elvtárs teljes következetességgel kifejti művében, hogy mit jelent a proletáriátus osztályharc szempontjából a marxizmus-leninizmusnak

az a tanítása, hogy a „proletárdiktatúra a kizsákmányolt többség diktatúrája a kizsákmányolt kisebbség felett”.

A nemzetközi reakció minden eszközzel igyekezett és igyekszik ma is tagadni ennek a tételnek az igazságát. A „kommunista kisebbség erőszakos uralmáról” szóló hírverés a Szovjetunió fennállása óta fontos szerepet játszik az imperializmus ideológiai fegyvertárában. Ezt a rágalmat használták fel a fiatal szocialista állam ellen a Nagy Októberi Szocialista Forradalom győzelme után. Ezt újították fel most is a népi demokráciák elleni rágalomhadjáratuk során. De még ennél is nagyobb károkat okozott és okozhat ma is, ha a kommunisták nem értik meg ezt az alapvető tanítást, ha nem lebeg állandóan szemük előtt az, hogy mindaddig, amíg a Párt nem nyerte meg a dolgozó tömegek többségét, a proletárdiktatúrát nem lehet megvalósítani. A többség megnyeréséért folytatott harc nálunk nem fejeződött be akkor, amikor 1918-ban kivítettük a proletárdiktatúra hatalmát. A többséget nemcsak megnyerni kell, hanem meg is tartani. A tömegeket újra meg újra meg kell hódítani a szocializmus építése hatalmas ügyének és ezt továbbra is jó felvilágosító politikai tömegmunkával kell elérnünk.

Rákosi elvtárs „Népi demokráciánk útja” című könyvében négy év történetét keresztül hatalmas átfogó képből mutatja meg azt a harcot, amit Pártunk a dolgozó tömegek megnyeréséért, a pro-

letárdiktatúra megteremtésének fontos előfeltételéért folytatott. Megláthatjuk belőle a lenini-sztálini tanítások alapján Pártunknak a sajátos magyar viszonyokra kidolgozott stratégiáját és taktikáját. Ha gondosan tanulmányozzuk Rákosi elvtárs új művét, nemcsak az elmúlt esztendő történetét értjük meg jobban, mint ahogy eddig értettük, de jobban megértjük feladatainkat a jövőben is. Megtanuljuk, hogyan kell tovább erősíteniünk pártunk befolyását a munkásosztály soraiban, hogyan kell tovább szilárdítanunk a munkás-paraszti szövetséget, hogyan kell megszтанunk és leküzdenünk az ellenséget és hogyan kell biztosítani a dolgozók napi érdekeinek a védelmét.

A lenini-sztálini tanítás szerint a proletárdiktatúra megteremtésének első és legfontosabb feltétele az, hogy a munkásosztály döntő többsége a párt mögött álljon. Ehhez azonban győzelmet kell aratni az opportunizmus fölött, fel kell számolni az opportunizmust a munkásmozgalom belől. Rákosi elvtárs tudományos pontossággal elemzi művében ennek a harcnak a nehézségeit. A munkásosztály megnyeréséért folytatott harcban olyan ellenféllel kellett megküzdenünk, mint a szociáldemokrata párt, melyet részben volt rendőrszpiclik és angol kémek vezettek és amely kifelé — a tömegek felé — megjásztotta ugyan a szövetségest, de titokban a munkásegység ellen dolgozott. Rákosi elvtárs megírja, hogy a szociáldemokrata pártnak

ez a kettős játéka gyakran megtevesztette pártunkat is. Ez annál inkább megtörténhetett, mert a szociáldemokrata vezetők egy része valóban baloldali volt.

Rákosi elvtárs ezután művében tovább elemzi a proletáriátus diktatúrája megteremtésének előfeltételeit. Másik döntő előfeltétel: a nemproletár dolgozó tömegek megnyerése. Itt az ellenség útja kezdettől világos volt. A „nagyatádi út” történelmi tapasztalata jól előre figyelmeztetett, hogy a régi uralkodó osztályok ezáltal is „kiszápadt égyere alatt kísérlék megszervezni erőiket és visszaszerezni a hatalmat”. Pártunk utat mutatott ennek a leküzdésében s az a taktika, amit ebben az időben a nemproletár dolgozó tömegek megnyeréséért folytatott — az ellenség szétforgácsolásához vezetett.

Ezzel egyidőben következett be a fordulat népgazdaságunk szerkezetében és államhatalmunk politikai szerkezetében is. Ez egyben felvett a proletárdiktatúrára való átmenet problémáját is. Rákosi elvtárs művében világosan megmutatja: hogyan történt az átmenet népi demokráciánk első szakaszából annak második, proletárdiktatúrikus szakaszára. Az átmenet megvilágítása hatalmas segítséget jelent propagandamunkánkban, azoknak a törvényszerűségeknek a megértésében, melyek népi demokráciánk fejlődésében érvényesültek. Rákosi elvtárs világosan rámutat, hogy a két szakasz szorosan összekaposo-

lódik, az első szakasz nem csupán polgári demokratikus forradalom volt, hanem az őt elterelítő új nemzetközi erőviszonyoknak megfelelően, annak sajátos, a polgári demokratikus követeléseken túlmutató válfajává, amely már létrejöttékor tartalmazta a proletárdiktatúrára való fejlődés elemeit. Ezek az elemek: munkásosztály vezetésére részvele az államhatalomban, a fegyveres erők kézbevétele. Ezek a tények lehetővé tették, hogy már az első szakaszban megoldjunk olyan feladatokat, amik a proletárdiktatúra szakaszához tartoznak. Csak így érthetjük meg, hogy az átmenet nem volt robbanásszerű, hanem olyan forradalom volt, ami fokozatos átmenet útján zajlott le.

Rákosi elvtárs új műve gazdag anyag és irányadó módszer pártunk és népi demokráciánk történetének tanulmányozásához. Rákosi elvtárs útmutatása újabb erőforrás további harcaink számára. Rákosi elvtárs hűsége a néphez, a munkásosztályhoz a Szovjetunióhoz és Sztálin elvtársához, elvi szilárdsága és következetessége, haláláig megvető hősiessége az uralkodó osztályllyal vívott harcban példakép és iránymutató mindannyiunk számára. A „Népi demokráciánk útja” tudatosítja népünkben, hogy milyen hatalmas győzelmeket értünk el az elmúlt hét esztendő során. Még jobban megerősíti bizalmunkat pártunk és Rákosi elvtárs iránt, aki honyolult és nehéz helyzetben biztosan vezetett a harcot további győzelmek felé.

KÉS

A május 1. tiszte munkaverseny újabb termelési eredmény. Az utolsó értékelés Jenőné 175, Gavallér Sándor 147, 150 százalékkal halad Osztályonként dekorok alakultak. Egy szűlnék el az újabb transzparensek, amekni fogják legjobbj eredményét. Vöröslész a jó munkások. A menetben lesz egyfa, mely körül tarka tancosok táncolnak. zenekarunk, énekkar érdekes ötlettel te az Alföldi Nyomda. A nyolcadik szabadjér minden eddiginél, jótöbbségben fogjuk meg. Tarsai Mihály. Aki d... *

Az Irodaház építke vasbetonszerelő brigád-éredmény. Május 1. lalásából ezideig hull dolgozói 110 kiló vasleszállással megtalált. A brigád mitalja részt vesz a 10. galomban.

Nem marad le a Bogyi kőművesbrigád se lalásukat április 20-ig lékban teljesítették. kor a 100 százalékosító fiatal munkások egy tagja nap mint kőzik. Katona János, tatott az egész építke sáinak, mert a Maxime falazásban egy terege adogatóval 9 óra alatt falazást végzett el.

MOLNÁR J. Irodaház ú.

A munka ünnepe gépállomás dolgozóivel karöltve lelkesen ták, hogy az eddigi lékra teljesített tavas 115 százalékra fogják. Emellett kollektív munkeszerelk a gépállomkészülékét a két h egyült, hogy a teletzők késő estig együvidáman és boldogan hassanak és ünnepe nyolcadik szabad má Fülöp Ferenc Tetétlen, g *

A DISZ-gyűlésen a fiatal elsőnek állt mondotta: — Vállal munkásság ünnepe, teljesítményét 150 százalékra emelem, s a sport kiszélesítése egy röplabda csapatot Farkas Ilona jó munkával elérte, hogy tiszteletére 7 új fiatal be a DISZ szervezete na fiatal ügy ünneplőség nagy ünnepe, hóm gazdaságban szobalószékört szervez. Pé is indítottunk be, me tagok többsége scorgul. A nyíradonyi állsóg fiataljai május 1. teit vállalásuk teljesítélésével multa hogy érdemesek a DISZ

KEVINGE párt VÁRJI DIS *

A falu apraja-nagyja május 1-én. A DISZ, és az úttörő csoport daja már hetek óta a napra. Biharnagybáprilis 30-án lelkes fáják be fákllyakkal, nagy ünnep jelentőségépi beszéd után k

15.000 PARASZT

Otan üldögtünk türelmesen várokozva sorunkra a járási titkár, elvtárs előszobájában. Nagyjából mindnyájan ismertük egymást, csak az egyik elvtársat nem láttam még soha. Fel-tűnt különösen sárgás arczával, amely olyan volt, mintha súlyos máj-bajban szenvedne. Sztálinnal hallgat-beszélgetésünket, amely lassan-gordult előre a Szabad Nép egyik baktériumháborúról szóló cikke alap-ján.

— Emberek-e ezek az emberi mivoltuktól kivételözött fenevadak, akik ártatlan gyermekeket pusztítanak el saját tehetetlenségük fölött érzett önküdben?

— Imperialisták ez mindent megmagyaráz — szölt közbe a sárgaarcu elvtárs — ismerem őket...

Érdeklődéssel fordultunk feléje, virgonc kérdések tepkedtek a válszok lassú, komoly aramlása körül, amint a sárgaarcu elvtárs válaszólatot felzajlott kíváncsiságunktól sar-kalt kérdéseimre. Meggondoltan so-dorta az egyik cigarettát a másik után, ahogy egyre mélyebben merült bele emlékei kifogyhatatlan tárházá-ba, amint egy szörnyű történet bon-takozott ki előttünk, ahogy az követ-kezik.

— A harmincas évek elején, amikor idehaza a legnagyobb volt a nyomor és az akkori Piac utcán Debrecenben is egészen gyakori volt, hogy az éhségtől összeestek az emberek, ifjú és bolond fejjel én is a brazilai ki-vándorlók közé álltam. Kibírtak en-gemet is a többivel együtt, de bizony mindnyáján hamarosan jelfedezték, hogy a megígért brazilai mennyor-szág helyett valóságos pokolba vittek. Itt bennünket, Rabszolgának adtak el a hatalmas kőváltóványokra. A családosaik kőváltó család és leg-többjük ott pusztult el lábban vagy a mérgező harapásától a végtelenbe vesző kőváltódeken. Fialat voltam és erős, hasonló társaimmal — lehetünk vagy ötvenen — megszöktem. Nem akarom most elmondani, hogy milyen szörnyű viszonyosságokon estünk át, elég az hozzá, hogy míg el-vergődtünk Dél-Amerika ember nem jártá óserdőt eszünk kettőn marad-

tunk meg. Csaknem két év telt el, míg legutolsó társammal együtt el-vergődtünk Dominica-ra. Egy hajóra szegődtünk jutónk... Tudják-e maguk, hogy mi a pokol? Megtapasz-talják, ha egy ilyen teherhajóra szegődnék el ott, a délamerikai tengeren. Az első kikötőben mindketten megszöktünk, véletlen, hogy ez ép-pen Dominica-n esett meg. A kereset-tünk persze bennmaradt, mert a bi-tang pépész élt a gyamperrel és nem adta ki nekünk.

Eppen cukornád aratás kezdetére értünk oda. Negyben folyt a munkástoborzás a külvárosokban, csak-úgy mint a falvakban. Gondoltam magamban ezt a munkát még úgy sem próbáltam, elmegyek hát én is. Így is történt. Nem is kellett nagyon tolatkodnom. Későn vettem észre, hogy minden munkabíró embert megcsíptek a Társaság ügyneik. — Hogy milyen Társaság volt ez? Las-san rájöttem erre is. Saját katona-sággal rendelkezett, bírái, rendőret voltak és egész országok földjei vol-tak birtokában. Dominica-n nem a kormány hanem a Társaság volt az úr. Így hát még jóformán körül sem nézhettem máris egy messzi cukor-nádültetvény felé sokszáz más mun-kással együtt kutyagoltam. Ezek az odaváló parasztok pár napja még sa-ját földjükön dolgoztak, most pedig elvitték őket is a cukornád földekre a capatazók vezetése alatt. Ezek a capatazók valóságos öröki kegyel-lenséggel torolták meg a székési ki-sérleteket, mert bizony hamarosan jelfedezték, hogy nem a paradicsom-ba menetelünk. Engem is elcsíptek. Olyan kegyetlen verést kaptam, hogy azt hittem nem élem túl. A hosszú menetelésen bizony igen sokan meg-haltak közülünk, hiszen egy héthe-tartott, míg célunkat elértük. Után-szben kosztról és szállásról a Társaság gondoskodott. A koszt valami fekete babfajtából állt és kukoricalenyéből, de mindkettőt magunknak kel-leti elkészítanunk. Szállást pedig ki-

adott az erdő, ott aludtunk, ahol ép-pen ránc esteledett. Így aztán nem csoda, hogy sokunkat elvitt a vérhas. Egyszóval a Társaság igen jól gon-doskodott rólunk. Arról pedig, hogy meg ne próbáljunk szölni a capata-zók gondoskodtak.

Odaérve ugyancsak rájuk bízták a munkafegyelem megtartását is. A munkafegyelem abból állt, hogy vir-radattól vakulástig dolgozunk kellett. Aki nem vészte el feladatát, azt megkorbácsolták. Aki pedig ép-pen feleselni mert a capatazunk, azt megkorbácsolás után megöltöztet-ték hangyafészekre tették, kit egy pár percre, kit hosszabb időre. Még most is csaknem húsz év után jeltáradok álomból, mert még mindig vissza-hangzik fülemben e szerencsét-lenek vérfagyasztó ávöltése...

Eleg az hozzá, hogy ekkor már valósd-gos mennyországunk tartottam a fű-tői mesterséget... Úgy emlékszem, hogy vagy három hetet dolgozhat-tunk azokban az átkozott ültetvénye-ken, amikor a capatazok hírtelen ki-jelentették, hogy most már pusztul-junk a környékéről. Azt gondolták, hogy ezek után örömmel erantünk útnak? Hát tévednek. Először ma-rólánként még semmit sem kaptunk, csakunkat hajón szállítottak ide a szomszédos szigetektől és még so-l: napi járóföldre voltunk a legköze-lebbi lakott helytől. Így elmenni, azt jelentette volna, hogy valameny-nyen elpusztulunk útközben. Amikor felvonultunk a Társaság gonósko-dott élelemről, akármilyen rossz is volt az, most pedig semmit sem akart-tak adni... Italdába akartak ázni mindnyájunkat. Akármilyen pokoli volt a munka, mi mégis ragaszkod-tunk, hogy fizessenek ki bennünket.

Ez igazságos és jogos követelés volt: Elhátároztuk, hogy maradunk és to-vább dolgozunk, hogy pedig élelem-ben sem szenvedjünk hiányt feltér-tük a raktárakat. Persze a capatazok, ezek a rabszolgahajászok ellenül-tak, addig löttek míg golyójuk ki-

nem fogyott, de akkor kezünkbe ke-rültek. Ugyanazt csináltuk velük, mit-ők velünk: megkötöztetve a hangyabolyokra dobtuk őket és — ott felejtet-tük... Másnap reggelre szép fehér csontrázak lettek belőlük...

Ezek után a parasztok már nem mertek elindulni. Már pedig csapa-tunk zömében parasztokból állt. — Több, mint egy hét telt el, míg végre az indulás mellett döntöttünk. Köz-ben mivel mi voltunk a legnagyobb csapat, a szomszédos területekről is hozzánk szitárogáltak a cukornáda-rak. Ugy hogy az indulást megza-porodtunk. Mintegy ezerötszázan in-dultunk neki az útnak. Békésen me-neteltünk a tengerpart felé, mert beljebb egy óriási mocsár terjeszke-dett. Beletródtunk abba is, hogy a Társaságtól egyetlen centet sem ka-punk, de mindnyájan boldogok vol-tunk, hogy kikerülünk ebből a po-kolból. Különösen a parasztok örül-tek nagyon, hiszen saját földjükön is elvégezhetik most már a munkát. Lassankint megfelleledkeztek a vesze-delemről, ami őket fenyegette, hi-szen felettük a Társaság uralkodott. Mi többiek, a hozzám hasonlóak jü-tyültünk a Társaságra — bíztunk ab-ban, hogy az első hajóval örökre búcsút mondhatunk a Társaság bira-dalmának.

De nem így történt...

Alhoz az óserdő szélén miösen sejtve vonultunk, hát egyszerre csak megszólaltak a fák: közből a gépjegy-erek. Legalább tíz gépjegyver on-totta ránk a tüzet és emellett még kézigranát robbanások is tarkították a gépjegyverek kátogását. A tisztás egy szempillantás alatt vágóhíddá változott. A parasztok persze az el-tenkező irányban próbáltak mene-külni. Erre ott is megszólaltak a fegyverek. Ez aztán órák hosszat ka- togtak...

A mi kis csapatunk meglehetősen összeforrott a munkában, erre köny- szerített a kegyetlen capataz. Mi egy pillanat alatt lefejtődünk, aztán az

egyik paraszt meg én rövid tanako-dás után megállapodtunk, hogy nem futunk, hanem támadunk. Ez volt a szerencsénk. Várattal támadásunkra, a katonák megjutottak. Mi így be-juítottunk az óserdőbe... Már azt hittük, hogy megmenekültünk. De megkezdődött a hajtvadászat, ver-ebeiket eresztették ránk... En meg-menekültem, amint látták. Egy fára másztam fel és valahogy nem vettem észre, de mindenkit lemészárolták. Csak három nap múlva merem le-jönni feljúlattan az éhségtől. Több mint két óra hosszat tartott míg át-vergődtem a csatározás, ahol 1500 pa-rasztot mészároltak le. Mindnyájan felpuffadt hullák borították a ter-letet...

Később aztán megtudtam, hogy miért történt ez a mészárlás. Tizen-öt ezer embert mészároltak le a Társaság fegyveres erői. Miért? Ebben az évben éppen válságot élt át a cu-koripar. Ezért megszüntették a cu-kornádaratást. A leszerződöttem emberek, parasztok és munkásokat nem merték hazabocsájtani jelték attól, hogy fellázadnak. Már pedig ez kárt okozhatott volna a Társasá-gnak. Megtálaták a kiutat: egyszor-ruen lemészárolták őket amerikai tisztek vezetése alatt, amerikai fegy-verekkel... Tizenöt ezer paraszt, asszony pedig hiába várta vissza fér-jét és a gyermekeit apjukat.

Így ez ezért pusztult el a szemem láttára ezerötszáz paraszt, aki bérét, merle követelni. A Társaság azonban abban az évben is sokmillió dollárt keresett.

Még szerencsém volt, a hajó még a kikötőben állt és én végtelenül örültem, amikor a gépház poikoli forró-ságát éreztem, hogy a hajó meg-indult...

Mélyen elgondolkozva ismét elgö-rettát sodort, talán még folytatta volna az elbeszélést, de a titkár elvtárs kinézett és mielőtt megszólalt volna jelfedezte a sárgaarcu elvtársat mosolygva hozzálépett:

— Elnök elvtárs minden rendben, a jövő héten az „Uj Új” teszes meg-kapja a kért leherautót... GI L.

A KOMMUNIZMUS ÉPÍTÉSÉNEK ORSZÁGÁBÓL

A szovjet dolgozók újabb eredményei a május 1. tiszteletére indított szocialista versenyben

A szovjet sajtó beszámol a május 1. tiszteletére indított szocialista versenyben elért újabb eredményekről.

A Lenin-hegyen épülő moszkvai állami egyetem tornyának homlokzatán, a 34. emelet magasságában az építőmunkások határidő előtt elhelyezték a Szovjetunió állami címerét. A címer bronzból készült, dímérje négy méter. A címert rozsdamentes acélből készült ötven négyzetméter nagyságú szélrózsa keretezi. Az egyetlenhez tartozó 18 eme-

letes szárnyépületek tornyaira most szerelik az órákat és barometereket. Az órák és barometerek átmérője kilenc méter s a legnagyobbak egész Európában.

A Kujbisevi „Sztrojmasina” üzem megrendelést kapott a Varsóban építendő kultúrpalota építéséhez szükséges felszerelések elkészítésére. A dolgozók nagy lelkesedéssel láttak hozzá az építkezésnél működő betongyarak futószalagjainak elkészítéséhez.

Ezer új élelmiszeripari üzem épül

A TASSz tudósítójának a Szovjetunió élelmiszeripari valamint hús- és tejipari minisztériumában szerzett értesülései szerint ebben az esztendőben ismét jelentősen emelkedik a szovjet élelmiszertermelés. Az elmúlt évhez viszonyítva tervbevételek a hústermelés 17, a tej-, állati zsiradék- és sajtermelés 13, a cukor- és tea-ermelés 11, a konzervgyártás 15 és a bormerelés 27 százalékos emelését.

A Szovjetunióban mintegy ezer élelmiszeripari üzemet építenek, illetve alakítanak újjá az idén. Több, mint 400 új felfeldolgozó üzem, továbbá 200 hús- és kolbászüzem kezd meg működését.

Bő víz öntözi a doni sztyeppéket

— megnyitották az azovi főcsatornát

A napokban nyílt meg az Azovi főcsatorna.

A csatornához tartozó öntözőrendszer 35 ezer hektárnyi terület öntözését biztosítja. Elsőnek a Veszselovi járás „Hruscsov”-kolhozra kap vizet a csatorna rendszer útján. Itt az öntözésre váró földterület meghaladja az ezer hektárt.

A Veszselovi járás kolhozparaszti körében hatalmas lelkesedést keltett az, hogy ezután már bőven lesz vizük. A járás kolhozai már az idén 7 ezer hektár területet vesznek öntözés alá. Az öntözéses földeken búzát, rizst, gyapotot, termelnek, gyümölcsös és konyhakerteket, szőlőket létesítenek.

A tudomány palotája

A moszkvai Lenin hegyén épül a világ legnagyobb tudományos intézete, az Állami Lomonoszov Egyetem. Aláírták G. K. Vovcsenok professzor, az Egyetem prorektora számol be az építkezések előrehaladásáról.

Még az idén megnyílik a moszkvai Állami Egyetem, a tudomány hatalmas palotája. Az egyetem beépített területje 250.000 négyzetméter.

A Columbia-egyetem, az Egyesült Államok legnagyobb egyeteme ennél tizenkétszer kisebb.

Az összes épületek térfogata 2.600.000 köbméter, a professzorok aspiránsok és hallgatók számára épített lakások lakóterülete több, mint 604.000 négyzetméter, azaz több, mint amennyi lakóépületet az elmúlt évben egész Párisban építettek.

Ha az ember be akarja járni a főpület valamennyi termét, akkor utat kell megtennie, mintha Moszkvából Kalinyinba menne. — (Ugyanannyi, mintha Debrecenből Budapestre kellene menni. — Szerk.)

A 31 emeletes főépület belső simító munkálatait rövidesen befejezik.

Itt lesz a mechanikai-, matematikai-, földrajzi és geológiai kar, a tudományos könyvtár és a mezőgazdasági múzeum. Befejezéshez közelednek a simítási munkálatok a fizikai- és kémiai kar épületében is. A tájbiológiai kar épülete szeptemberre készül el, a többi épület novemberre.

A Párt és a kormány gondoskodott róla, hogy az egyetem felszerelése a legigényesebb kísérletező tudósokat is kielégítse. A megrendeléseken 500 üzem dolgozik.

A Lomonoszov Egyetem tudományos felszerelésének értéke meghaladja az 1 milliárd rubelt. Olyan műszereink és gépeink lesznek amilyenekkel a tőkés országok egyetemei nem rendelkeznek.

Már folyamatban van az egyes laboratóriumok és szertárak üzembe helyezése, a gépek, készülékek, műszerek beépítése. A korszerű felszerelés segítségével fizikusaink másodperc milliomodról-

kek segítségével a legbonyolultabb kísérleteket végezhetjük majd el. Csillagvizsgáló intézetünkben felállítják a Szovjetunió legnagyobb fényrefraktorát.

A tudomány új palotájában megváltozik a tanmenet is. Új tantervet dolgozunk ki, amely szerint

a hallgatók tanulmányi idejüket 20 százalékát önálló tudományos kutatómunkával töltik

A következő tanév folyamán az egyetem új és régi épületeiben összesen 50 új tanszék nyílik meg. Előadónak a moszkvai és más városbeli kiváló tudókat hívjuk meg. Jelentősen emeljük az aspiránsok és a hallgatók létszámát.

A szovjet kormány a legmészebbmenőkig gondoskodik az Állami Lomonoszov Egyetemről, az egyetemi város építéséről. Meg-

könnyítik a közlekedést is, a Metró, a jövőben kiépítik a Lenin-hegyig.

„Légy méltó a tudomány palotájához, amelyet a szovjet nép alkotott!” — ez ma a jeleszó az egyetemen. A hallgatók megfogadták: tanulmányi előmenetelükkel bizonyítják be, hogy ez a jeleszó vértüké vált.

ÉPÜL ÉS SZÉPÜL MOSZKVA

A háborúelőtti sztálini öt éves tervidőszakok éveiben Moszkva sok ezer új lakóházat, iskolát, kulturális, valamint középületet kapott. Új parkok, terek, körutak létesültek. Megalkották a világ legszebb és legtekélyesebb földalatti vasútját a Metró. Megépít-

ették a 128 kilométer hosszú hajózható Moszkva-csatornát, amely gyökeresen megoldotta a főváros vízellátását és Moszkvát nagy kikötővé alakította át. A Szaratov—Moszkva gázvezeték megépítése jelentősen hozzá-

járult a városi lakosság életviszonyainak megjavításához.

Különösen nagy lendületet vettek a Moszkva átépítésével kapcsolatos munkálatok a háború utáni időkben. A háború utáni sztálini öt éves terv éveiben több mint 10 milliárd rubelt fordítottak a szovjet főváros lakásépítkezéseire és városgazdaságára. Ebben a szakaszban Moszkva minden évben többszáz ezer négyzetméter lakóterületet gyarapodott. Egyedül 1950-ben 800 lakóház épült és 535.000 négyzetméter lakóterületet adtak át rendeltetésének. — 35 százalékkal többet, mint 1940-ben.

A háború utáni öt év alatt Moszkvában több, mint 200.000 lakásba vezették be a gázt. Ugyanezen idő alatt 1 millió 130 ezer fát és több mint ötmillió bokrot ültettek az utcákon. Százegynyolc új parkot létesítettek. Tízszeresen megnövekedett az autóbúsvonalak hossza. Jelentősen kibővült a trolibusz-park, amelyet az utasoknak több mint 17 százaléka használ. Kibővült a taxi-állomány is.

Moszkvában ezidőszerezt 53-szeresen több mint 8000 különböző épületen dolgoznak. Minden nap két-három új épületet adnak át rendeltetésének.

Moszkvában tömegmértékűvé válik az ipari jellegű építés. A sokemeletes házak összerakása és szerelése az építőipari gyárakban elkészített vasbeton elemekből áll. A moszkvai építők a nagy burkolólemez-konstruktív építésmódot négy- és hatemeletes házak építéséről most már áttérnek a nagy burkolólemezű nyolc-kilencemeletes és még ennél is magasabb összerakható házak építésére.

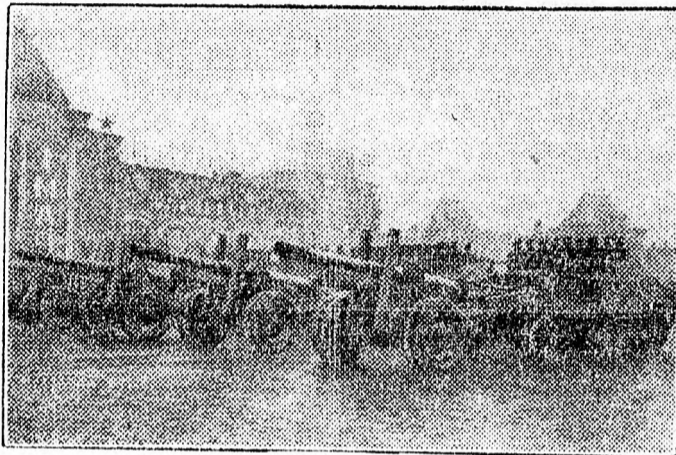
Sztálin elvtárs kezdeményezésére Moszkvában megindult a 20—26—32 emeletes felhőkarcolók építkezése. A felhőkarcolók a főváros új egybehangolt építkezésének támaszpontjai. Az építéssel történetesen azt bizonyítja, hogy a kapitalizmus viszonyai között a felhőkarcolók művészi jellegét nemcsak hogy nem használják ki a városkép egysége és szépsége érdekében, hanem ez a városnak sajátosan komor és zűrzavaros arculatot ad. A szovjet kormány fő feladatának tűzte ki, hogy a felhőkarcolók szerves kapcsolatban legyenek Moszkva építészeti egységével és nemzeti jellegével. A hatalmas felhőkarcolók mellett 10—12—14 emeletes lakóházak épülnek. Az alacsony házak Moszkva új múltját lelti.

Moszkva épül. A szovjet dolgozók békés, boldog életüket építik, amikor kimennek az épületek állványaira. (A. V. Vlaszov, Moszkva főépítésének elnöke.)

Öntözőberendezések a cskajovi területen

A cskajovi területen elkezdtek az új öntözőberendezések építését. Öt év alatt a terület 26 kerületében kiterjedt öntözőhálózatot létesítenek, amely 481 kolhoz és 30 szovhoz földjét látja el vízzel. Rövidesen több gátat és szivattyútelepet építenek, többszáz nagyteljesítményű villanymotort állítanak munkába.

MÁJUS ELSEJE MOSZKVA BAN

Moszkvában hagyományos pompával ünneplik meg május 1-ét, a dolgozók nemzetközi szolidaritásának napját, valamennyi ország munkásai testvériségének ünnepét. A Szovjet Hadsereg nagyszabású felvonulása, Moszkva dolgozóinak ragyogó seregszemléje haraktak ellenségnek egyaránt megmutatja a Szovjetunió legyőzhetetlen erejét. Képiünk május 1-én készült és a nehéztüzérség felvonulását mutatja be a Vörös-téren.

I. DOLMATOVSKIJ:

A JÖVŐ GÉPKOCSIJA

HELYSZIN: MOSZKVA — IDŐ: 19...

Este van. A lámpák nappali világosságot árasztanak a széles utcákon. A felhőkarcolók csillogó tornyai, mintha beledögnének a sötét égboltba. Pompás gépkocsik sorakoznak a parkolóhelyeken. Tetejük üvegéből készült, karosszériájuk pedig tompafényű, rugalmas műanyagból. A kerekeket csaknem teljesen elrejtí a karosszéria.

Négyen közelednek az egyik gépkocsi felé: egy férfi, egy nő és két ifjú. A legifjabb megnyom egy gombot a karosszérián, az ajtók zajtalanul kinyílnak és az egész család be- száll a gépkocsiába. Felakasztják kabátjukat és elhelyezkednek a leszerelhető asztal körül lévő kényelmes karosszékekbe. Az egyik ifjú a kormányhoz ül, megmozdít egy fogantyút és a gépkocsi csendesen megindul.

Egy ilyen gépkocsi vezetéséhez nem kell több tudomány, mint a kerékpározáshoz. Csak a kormányt kell forgatni jobbra vagy balra és időnkint a sebességváltót kell lenyomni. A gépkocsi sebessége önműködően változik. Legnagyobb óránkénti sebessége városban 100 kilométer, országúton pedig 200 kilométer.

A gépkocsi vezetését megkönnyíti az utak különleges felszerelése is. — Amikor a gépkocsi elhagyja a városost és kerekei az aszfalt felületén helyezett érintkezési vonalat érintik, sebessége feleződik és a kapcsolótábla mutatója magát az „országút” jelzésre ugrik. Ha pedig a gépkocsi aszfaltotlan útra kerül a megfelelő helyen az úttest érintkezési vonala a mutatót visszaállítja a „lassú menet” jelzésre. A gépkocsi minden gépi berendezése a vezető beavatkozása nélkül működik.

A gépkocsi foto-elemekkel rendelkezik, amelyet a fékek és a kormány működését szabályozzák. Az

utak mentén korlátok húzódnak. A vezető elveheti kezét a volánról és a fotóelem mindaddig vezeti a gépkocsit a korlátok mentén, amíg csak a vezető szükségesnek nem látja, hogy átvegye a kormányzást. Ha a gépkocsi túlságosan közel kerül egy másik gépkocsihoz, a fotóelem lassan működésbe hozza a féket.

Ugy tünhet, hogy az ilyen gépkocsi vezetése unalmas lehet. Mégis sokszázézer gépkocsi gyors és biztos közlekedését biztosítja. Emellett nem zárja ki a sportbarátok kedveléseit sem.

Hogyan a gépkocsi előtt száguldó másik autó vezetője kikapcsolja az önműködő berendezést és maga vezet, ezt megmutatja a gépkocsi tetején elhelyezett sárga jelzőlámpák kigyulladására.

A gépkocsi száguld az országúton. A kanyaroknál kissé meghajlik, megelőzi a hatalmas távolsági autóbuszokat és az áruval megrakott teher-

Váratlan a felelet: a fent leírtak közül csaknem minden már ma megvalósítható, részben már valóság is. De a már elkészült szerkezetek vagy még kísérletezések alatt állnak vagy kevésbé terjedtek még el, vagy pedig a technika más területén alkalmazták és nem gépkocsira. Miért? Mert valamennyi szerkezetet a tökéletesség legmagasabb fokára kell emelni, gyártásukat pedig egyszerűvé, olcsóvá kell tenni. Az „eszmeny” gépkocsi megalkotásának útján más nehézségek is felmerülnek: meg kell változtatni az utak felépítését, meg kell szervezni új anyagok tömeggyártását.

Mindennek természetesen időre, újabb tapasztalatokra és munkára van még szükség. Jól tudjuk azonban

gépkocsikat. A sebesen száguldó gépkocsiból az egész család csodálja a fényoszlopok fényében fürdő nagyszemű épületeket, a hidakat és csatornákat, az erdőt és holdfényvel bevilágított végeket rónát.

A szembejövő gépkocsinak a szokottnál erősebb fénye nem zavarja a vezetőt. A fényoszlopok polarizált üvegből készültek és a szélvédőüveg nem engedi át a szembejövő gépkocsi fényoszlopjának megtört fényét. A vezető sugáryalábok nélkül látja a fényoszlopokat, mintha nappal lenne.

Az úttest közepe szabad, ezt a részt az autótúristák részére tartják fenn. Az országút két szélén távolsági autóbúsvonalak húzódnak. — Időnkint helikopterek zúgása hallatszik.

Az olvasó joggal teheti fel a kérdést. „Mi ez? Ábrándozás? Tudományos képzelődés? Egy terv reális leírása?”

Hogy a szovjet emberek mindenféle nehézséget le tudnak győzni és le is győztek. Ezért az elképzelések nem maradnak meg papíron, hanem igenis valósággá válnak.

A tervező irodákban, a laboratóriumokban, a kísérleti állomásokon új terveket, modelleket, műszereket, gépkocsikat állítanak elő. A szobrástok eddig még soha nem látott karosszéria formákat készítenek, a tudósok rendkívül tartós műanyagokkal kísérleteznek, a szerkesztők tökéletesebb szerkezeteket konstruálnak, a kísérletezők pedig kipróbálják az új modelleket.

Biztosak vagyunk afelől, hogy nincs messze a nap, amikor a fenti „fantázia” majd valósággá válik.

A K

Sok panasz hangzott a közlekedésről is, a Metró, a jövőben kiépítik a Lenin-hegyig.

„Légy méltó a tudomány palotájához, amelyet a szovjet nép alkotott!” — ez ma a jeleszó az egyetemen. A hallgatók megfogadták: tanulmányi előmenetelükkel bizonyítják be, hogy ez a jeleszó vértüké vált.

A háború utáni öt év alatt Moszkvában több, mint 200.000 lakásba vezették be a gázt. Ugyanezen idő alatt 1 millió 130 ezer fát és több mint ötmillió bokrot ültettek az utcákon. Százegynyolc új parkot létesítettek. Tízszeresen megnövekedett az autóbúsvonalak hossza. Jelentősen kibővült a trolibusz-park, amelyet az utasoknak több mint 17 százaléka használ. Kibővült a taxi-állomány is.

Moszkvában ezidőszerezt 53-szeresen több mint 8000 különböző épületen dolgoznak. Minden nap két-három új épületet adnak át rendeltetésének.

Moszkvában tömegmértékűvé válik az ipari jellegű építés. A sokemeletes házak összerakása és szerelése az építőipari gyárakban elkészített vasbeton elemekből áll. A moszkvai építők a nagy burkolólemez-konstruktív építésmódot négy- és hatemeletes házak építéséről most már áttérnek a nagy burkolólemezű nyolc-kilencemeletes és még ennél is magasabb összerakható házak építésére.

Sztálin elvtárs kezdeményezésére Moszkvában megindult a 20—26—32 emeletes felhőkarcolók építkezése. A felhőkarcolók a főváros új egybehangolt építkezésének támaszpontjai. Az építéssel történetesen azt bizonyítja, hogy a kapitalizmus viszonyai között a felhőkarcolók művészi jellegét nemcsak hogy nem használják ki a városkép egysége és szépsége érdekében, hanem ez a városnak sajátosan komor és zűrzavaros arculatot ad. A szovjet kormány fő feladatának tűzte ki, hogy a felhőkarcolók szerves kapcsolatban legyenek Moszkva építészeti egységével és nemzeti jellegével. A hatalmas felhőkarcolók mellett 10—12—14 emeletes lakóházak épülnek. Az alacsony házak Moszkva új múltját lelti.

Moszkva épül. A szovjet dolgozók békés, boldog életüket építik, amikor kimennek az épületek állványaira. (A. V. Vlaszov, Moszkva főépítésének elnöke.)

A cskajovi területen elkezdtek az új öntözőberendezések építését. Öt év alatt a terület 26 kerületében kiterjedt öntözőhálózatot létesítenek, amely 481 kolhoz és 30 szovhoz földjét látja el vízzel. Rövidesen több gátat és szivattyútelepet építenek, többszáz nagyteljesítményű villanymotort állítanak munkába.

SZEMBESÍTÉS

A NÉPLAP SZERKESZTŐSÉGÉBEN

A KENYÉR MINŐSÉGE ÜGYÉBEN

Sok panasz hangzott el már Debrecenben a kenyér minősége el-
len. Jogosan kifogásolták a dolgozók, hogy sületlen, „túlnehéz”
vagy dohos a kenyér, amelyben patkószeget, fadarabot, cigarettavé-
get és egyéb „apróságokat” találunk. Panaszuknak nem egyszer
hangot adtak a Néplap hasábjain is. Ezért határozta el szerkesztő-
ségünk, hogy „szembesítésre” hívja össze a Községi Kenyérgyár ve-
zetőit, éleljáró dolgozóit, a Megyei Tanács, az Élelmiszerkiskeres-
kedelmi Vállalat, valamint a Vagongyár és a Hajlított Bútorgyár
képviselőit, hogy ott éles kritikával felvessék a hiányosságokat. Bí-
rálatban nem is volt hiány és ha a Kenyérgyár dolgozói hasznosít-
ják az ehhez elvárt segítséget, akkor tovább javul a kenyér
minősége Debrecenben!

Fadarab, drót, spárga

Accipiter Lajos elvtárs, az
Élelmiszerkiskereskedelmi Vállalat igazgatója volt az első hozzá-
szóló. Vállalatunk kérése a Kenyér-
gyár felé: sürgősen javítsa
a termelési módszereit. Ez a
vásárlóközönség kérése is.
Igyekszünk a vevőket becsületes
szolgálati, azonban gyakran elő-
fordult, hogy visszahozták a
Községi Kenyérgyár készítmé-
nyét, mert abban fadarabot, drót-
ot, spárgát, stb. találtak.

Hibák vannak a szállításon is.
Sokszor megtörténik, hogy árú-
dánk teljes egészében ke-
nyeret kapnak, amely a Kenyér-
gyártól a Népboltig vezető úton
nyomódik össze. Ennek az az
oka, hogy az üzemben nem hűl
ki a friss kenyér, hanem a ke-
mencéből egyenesen a gépkocsira
vagy lovakocsira kerül.

Fel kell venni a felelősséget, Pénzes
elvtárs (kenyérgyári főműve-
ző) azt is, hogy súlyos hibát kö-
veteltek el április 3-án azzal,
hogy rendelésünket nem szállít-
ták el a teljes egészében. Ezért
a városban kenyérhiány állt elő.
Ha ti becsületesen elvégzik a
kérdésünkre, akkor felelőssé-
gükön Debrecen teljes kenyér-
szükségletét, (30 mázsa hiányról
vagy szó. — A szerkesztőség.)

Különösen a külsőségi árú-
davezetőkötől érkezik hozzánk sok
panasz a kenyér minőségével és
a szállítással kapcsolatban.
Igy kezdte felszólítását Tóka-
ji elvtárs, az Élelmiszerkiskereske-
delmi Vállalat áruosztályának
vezetője.

Az utóbbi időben megéle-
nült a kereslet a cipő iránt is. A
Kenyérgyár azonban a külsőségi
árúdk cipőrendelését nem bizto-
sítja. Ugyanez a helyzet a pék-
sütemények iránt. Előfordult pél-
dánk, hogy a Monostorpályi-úton
lévő 80-as árúda kétszer meg-
kapta a harmadszori alkalommal
azonban már nem, mert a kihör-
d — saját bevallása szerint —
nem járad oda harminc péksüte-
ménnyel. Ugyanakkor ellátja az
utcai árusokat, akik ellen-egés-
ségügyi szempontból már sok ki-
fogás merült fel.

Az éjszakai műszak rosszabb kenyeret sült...

Debrecen legnagyobb Népbolt-
drúdjának vezetője, Porcsalmi
Sándor a következőket mon-
dotta: „Először is azt akarom
felvetni, hogy az éjszakai mű-
szak sokkal rosszabb minőségű
kenyeret sült, mint a nappali, (le-
het a minőségre abban a műszak-
ban a jövőben nagyobb gondot
fordítsanak. Azonkívül kérem az
elvtársakat, hogy ne vezessenek
felre bennünket. A napokban ki-
fogott árúdnakban a kenyér, te-
lefontaltam a Kenyérgyárban,
ahonnan azt a választ kaptam,
hogy két perc múlva már a Vö-
rös Hadsereg-útián lesz a félfé-
hér és a cipő. Elmúlt két perc,
úé, aztán egy óra, de a kenyér
csak nem érkezett meg. A vá-
sárlóközönség, persze, jogosan
türelmetlenkedés másfél órán át.
Ez elkerülhető lett volna, ha a
Kenyérgyárban megmondják a
való igazat, hogy „most sült a ke-
nyér a kemencében”.

Kuti Ferenc, a Mikepércsi-
úton lévő Népbolt vezetője szá-
zából is a panasz hangja drá-
d.

Nekem még rosszabb
tapasztalataim vannak, mint
Porcsalmi elvtársnak. Április
3-án történt meg ugyanis, hogy a
megrendelt öt mázsa kenyér he-
lyett csak három mázst szállít-
tak. Beszéltem a Kenyérgyár-
ban, ahonnan az a válasz jött:
„rögtön indul a kocsi, két má-
zsdával”. A kocsi lehet, hogy elin-
dult, de én még ma is várhal-
nám az április 3-i szállítást.

Zsádkarab, molylepkék

Egyre izzóbb lett a hangulat.
Csak úgy áradt a panasz Ma-
gyar Istvánné sztahanovista
grundotól, a bútorgyári dolgo-
zók küldöttségéből. „Elvtársak —
mondotha — engem azért küldtek
el a bútorgyárra, hogy tolmá-
csoljam kérésüket: sürgősen ja-
vítsa a Kenyérgyár a kenyér
minőségét. Nem helyes az, hogy a
lisztet szitálással használják,
így történik meg, hogy zsádkar-
abokat, molylepkéket találnak a
kenyérben. Igaz, a legutóbbi idő-
ben van némi javulás, azonban

Szita már ran, de nincs lift

Tóka-
ji elvtárs, a Megyei Tanács
képviselőjének hozzászólása
után Pénzes elvtárs, a Kenyér-
gyár főművezetője válaszolt a vi-
tában elhangzott „párpontokra”.

A Kenyérgyárban javítani
kell a minőséget. Tudom, sok hi-
ba előfordult nálunk, sok baj van
a sütéssel, szállítással, tárolással.
Felelősségem tudatában azonban
kijelentem, hogy az utóbbi idő-
ben jobb kenyeret sütünk, mint
a magánsektor. Tudni kell azon-
ban, hogy szállítás közben, ahol
megnyomul a kenyér, ott „szita-
tonnás” lesz...

Magyar Istvánné (Bútorgyár):
Még hozzá újnyi szite-
len...

Pénzes József: Igen újnyi
szitelesen, de ha ezt észreveszünk,
visszatartjuk, hogy Debrecen
dolgóinak jöminőségű kenyeret
szállítsunk. Nekünk ez a célunk.
De nagy hiba, hogy két éve va-
júdik a szitaberedés üzembe-
helyezése. Az elmúlt év augusztus-
ában ugyan a szitaberedés
elkészült, azonban nem helyez-
teltük üzembe, mert rossz a lift
és a munkát felváltó vállalat
talán csak a hó végére, vagy jó-
vá hó elejére készült el vele.

Tisztaságban első vagyunk
vidéken. Minőségben is élen jár-
unk, sokkal jobb kenyeret sült-
ünk, mint például a miskolci
kenyérgyár...

Kovács János (Vagongyár):
Ne azt nézzük, hogy Miskolcon
milyen kenyeret sütnék, hanem,
hogy mi, debreceniek legyünk az
első, mi törjünk az ére...

Pénzes József: Most már jó
lisztből készül a kenyér, azonban
elismerem, hogy egy időben do-
hos volt. Ezért a Hortobágy-ma-
lom a felelős. Onnan kaptuk a
lisztet. Szállítóeszközökben is
hiányt szenvedünk. A Tanács,
igaz, ígért még januárban két ko-
csit, de a mai napig sem kaptuk
meg. Rakdárhelyiségünk sincsen.
— Van-e kétheti lisztáralkotok,
amit a rendelet előír? — Ezt kér-
dezte Tóka-ji elvtárs (belkeres-
kedelmi minisztérium).
Pénzes József: Nincs. Ha ma

egyik munkatársam, Kaposi Joli
éppen a napokban szólt nekem,
hogy „dohos a kenyér, utóze-
van”. Tőlünk minőséget kérnek
az üzemben. De meg is kövelel-
jük sajátmagunktól, hogy ne csak
a mennyiség fokozására, hanem
a minőség javítására is töreked-
jünk. A gyárban, ha rosszul csu-
varozunk be egy székbe, már jön
a jogos panasz: „A bútorgyáriak
zenélőszékét gyártanak”. Nem
nézhetjük el a kenyérgyáriak
rossz munkáját sem és követel-
jük a Kenyérgyár vezetőitől:
járjanak el a hanyag munkások-
kal szemben.

A délutáni műszakból jött el
Kovács János elvtárs, vagon-
gyári tűzikkovács. Már folyt a vi-
ta, amikor érkezett, de rögtön
szót kért. Nem tartott bevezetőt,
mindjárt a közepébe vágott.
„Elvtársak, saját bőrömmön ta-
pasztaltam: egy reggel az asz-
szony hozta a reggelimet: nagy
bőgre követ és egy darab kenyé-
ret. Hozzákezdtem mindjárt ja-
valozni — jó étvágygal. Alig et-
tem azonban három-négy falatot,
hát bizony elvettem, kenyérgyá-
riak, az étvágyamat. Bicskimmal
a kenyérben kettévágtam valami
feketefésűvel. Azonnal szem-
ügyre vettem: egy svábbogár volt.
Ündör fogott el engem is, a fele-
ségemet is. Jelenttem az esetet
a vagongyári pártbizottságnak,
az intézkedett, de a Kenyérgyár-
tól még a mai napig sem kaptam
semilyen választ.

Pénzes József (a Kenyérgyár
főművezetője): Ennek feltételeit
utánanéznék.

Szállt a malom, holnap már sü-
tünk belőle.

Tóka-
ji elvtárs (Megyei Tanács):
Pedig pihent lisztből lehet
jó kenyeret készíteni. Egyébként
most hallom először, hogy rak-
tárhelyiségünkben szenvedtek.

Felszólalt Zentai János ke-
nyérgyári vállalatvezető is: Csak
4-5 napja kerültem a vállalat-
hoz, de ígérem, hogy odahatok:
az említett súlyos hibák nem tör-
ténnek meg többé.

Magyar Istvánné (Bútorgyár):
Ezt elvárjuk az elvtársak-
tól.

Még többen résztvettek a vitá-
ban. Az volt Loós István, Csongrá-
di István és a többiek hozzá-
szólásának a lényege: javuljon
még tovább a kenyér minősége
Debrecenben!

Hasznos volt ez a szembesítés,
mert felszínre hozta a hibákat és
úgy teremtett azok kijavításá-
hoz. Ugyanakkor megteremtette
a lehetőséget annak, hogy a Ke-
nyérgyár és az Élelmiszerkiske-
redelmi Vállalat között jó vi-
szony alakuljon ki.

Hiányosság volt viszont, hogy a
Kenyérgyár részéről több hibát
inkább takarni igyekeztek, mint
elismerni. Így kifogásolták töb-
bek között azt is, hogy a Néplap
néhány alkalommal lekötölte a
dolgókat leveleit, amelyben a
rosszminőségű kenyeret tették
bírálat tárgyává a közvélemény
parancsnokai. Pénzes elvtárs sze-
rint az újságban megjelent leve-
lek rosszhatásúak voltak. (?) Ne-
künk ellenkező a véleményünk.
A levelezők nagyon helyesen jár-
tak el, amikor reflektorfénybe ál-
lították a Kenyérgyárt, feltárták
a hibákat és bírálatokkal elvtársi
segítséget nyújtottak.

A jövőben is ezt tessék.

A szembesítés már a vége felé
járt, amikor Balogh Endre el-
vtárs, a debreceni Városi Tanács
elnöke tudatla szerkesztőségünk-
kel, hogy a Kenyérgyár által ké-
szített kenyérben (csülörtök dél-
útn) kátrányos fadarabot ta-
lált...

Hogyan segítsük a tavaszi mezőgazdasági munkát a kultúra eszközeivel?

PARTUNK II. KONGRESSZU-
SA azt a feladatot állította elénk,
hogy a kultúra eszközeit: a rá-
diót, sajtót, könyvet, filmet, mű-
vészetet és irodalmat állítsuk öt-
éves tervünk megvalósításáért, a
szocializmus építéséért, békenk
megvédésért folyó harc szolgálá-
tába, használjuk fel a kultúra
éles fegyverét az osztályellenség
elleni harcban, már jön
a jogos panasz: „A bútorgyáriak
zenélőszékét gyártanak”. Nem
nézhetjük el a kenyérgyáriak
rossz munkáját sem és követel-
jük a Kenyérgyár vezetőitől:
járjanak el a hanyag munkások-
kal szemben.

A délutáni műszakból jött el
Kovács János elvtárs, vagon-
gyári tűzikkovács. Már folyt a vi-
ta, amikor érkezett, de rögtön
szót kért. Nem tartott bevezetőt,
mindjárt a közepébe vágott.
„Elvtársak, saját bőrömmön ta-
pasztaltam: egy reggel az asz-
szony hozta a reggelimet: nagy
bőgre követ és egy darab kenyé-
ret. Hozzákezdtem mindjárt ja-
valozni — jó étvágygal. Alig et-
tem azonban három-négy falatot,
hát bizony elvettem, kenyérgyá-
riak, az étvágyamat. Bicskimmal
a kenyérben kettévágtam valami
feketefésűvel. Azonnal szem-
ügyre vettem: egy svábbogár volt.
Ündör fogott el engem is, a fele-
ségemet is. Jelenttem az esetet
a vagongyári pártbizottságnak,
az intézkedett, de a Kenyérgyár-
tól még a mai napig sem kaptam
semilyen választ.

Pénzes József (a Kenyérgyár
főművezetője): Ennek feltételeit
utánanéznék.

Szállt a malom, holnap már sü-
tünk belőle.

Tóka-
ji elvtárs (Megyei Tanács):
Pedig pihent lisztből lehet
jó kenyeret készíteni. Egyébként
most hallom először, hogy rak-
tárhelyiségünkben szenvedtek.

Felszólalt Zentai János ke-
nyérgyári vállalatvezető is: Csak
4-5 napja kerültem a vállalat-
hoz, de ígérem, hogy odahatok:
az említett súlyos hibák nem tör-
ténnek meg többé.

Magyar Istvánné (Bútorgyár):
Ezt elvárjuk az elvtársak-
tól.

Még többen résztvettek a vitá-
ban. Az volt Loós István, Csongrá-
di István és a többiek hozzá-
szólásának a lényege: javuljon
még tovább a kenyér minősége
Debrecenben!

Hasznos volt ez a szembesítés,
mert felszínre hozta a hibákat és
úgy teremtett azok kijavításá-
hoz. Ugyanakkor megteremtette
a lehetőséget annak, hogy a Ke-
nyérgyár és az Élelmiszerkiske-
redelmi Vállalat között jó vi-
szony alakuljon ki.

Hiányosság volt viszont, hogy a
Kenyérgyár részéről több hibát
inkább takarni igyekeztek, mint
elismerni. Így kifogásolták töb-
bek között azt is, hogy a Néplap
néhány alkalommal lekötölte a
dolgókat leveleit, amelyben a
rosszminőségű kenyeret tették
bírálat tárgyává a közvélemény
parancsnokai. Pénzes elvtárs sze-
rint az újságban megjelent leve-
lek rosszhatásúak voltak. (?) Ne-
künk ellenkező a véleményünk.
A levelezők nagyon helyesen jár-
tak el, amikor reflektorfénybe ál-
lították a Kenyérgyárt, feltárták
a hibákat és bírálatokkal elvtársi
segítséget nyújtottak.

A jövőben is ezt tessék.

A szembesítés már a vége felé
járt, amikor Balogh Endre el-
vtárs, a debreceni Városi Tanács
elnöke tudatla szerkesztőségünk-
kel, hogy a Kenyérgyár által ké-
szített kenyérben (csülörtök dél-
útn) kátrányos fadarabot ta-
lált...

jár a többtermelésért, a béke
megvédéséért folyó harcban. A
versenyablára tegyük ki az élel-
járó dolgozók fényképét megfe-
lelő kísérő szöveggel, állítsuk a
falú mintaképeit. Az éleljáró-
kat kérjük fel, hogy a Szabad
Föld Vasárnapokon mondják el
a nyilvánosság előtt: hogyan ér-
ték el kiemelkedő eredményeiket,
milyen munkamódszert alkalm-
maztak.

AHOL MOZI VAN, biztosítani
kell egy fenntartott páholyt,
vagy ülőrészt, ahova mindig a
termelési versenyben kitűnt dol-
gozók ülhetnek és a mozi ajánlja
fel műsorát ezeknek a dolgozó-
knak. Alkalmazzuk a Püspökla-
dányban kipróbált jó módszert:
az éleljárók lakására vigyük el
a mozigépet, vagy a diafilm-
vetítő készüléket és adjunk műsort
a saját házukban, hívjuk meg
oda a szomszédokat.

A KULTURAGITÁCIÓS BRI-
GADOK megalakítása minden
községben elmulasztatlan fel-
adat. Ezek a 3-5 főből álló bri-
gádok rigmusokkal, esztétuskák-
kal, jelenetekkel, versekkel és
köszöntőkkel tüsszessék ki saját
házuknál a versenyben éleljáró-
kat és állítsák pellengére —
ugyancsak saját házuknál, az
utca nyilvánosság előtt — a le-
maradottakat és lustákat, Kultúr-
brigádjaikat kimeletlenül leplez-
zék le a kulákokat, az ellenség
mindenféle megnyilvánulását, ne-
veljük a dolgozókat hazafiassá-
ra, harcosra, az ellenség gyű-
löletére. Fontos, hogy a dicső-
ségről és leleplező rigmusok, jelenetek
ne általánosak, hanem helyre vo-
natkozzanak legyenek. A kultúr-
brigádok estéről estére fardarab-
latul legyenek szerkesztői a ter-
melésnek, ne hagyják egy pillan-
atra sem ellanyhulni a versenyt.

ALLITSUK A KÖNYVOLA-
SAST is a termelési szolgálatába.
Rendezzünk könyvkiállításokat
vasárnap délelőttönként, főként
mezőgazdasági szakkönyvekből.
Ilyen szakkönyvek ismeretvesére
szervezzünk ankétokat, kérjük
fel az állami gazdaságok, gépál-
tomások agronómusait és veze-
tőit, pedagógusokat, tszes veze-
tőket az előadások megtartására
és hívjunk meg minél több dol-
gozó parasztot, ismeretűket meg-
veljük az új munkamódszereket.

A KULTURÁLIS ESZKÖZÖK
alkalmazása terén fordítsunk
mindig különös figyelmet terme-
lőszövetkezeti mozgalmunk erő-
sítésére, csoportjaink szervezeti
megszilárdítására belső rendjének
kialakítására. Soha, egy percre
sem szabad megelégednünk ar-
ról, hogy nemcsak mi dolgozunk,
hanem az osztályellenség is. Ha
mi nem használjuk fel a kultúra
hatalmas fegyverét, felhasználja
azt az ellenség. Harcosra, ütő-
képesre, mozgósítóvá kell ten-
nünk a kultúrunkat. Legyen itt
is példaképünk a nagy Szovjet-
unió, ahol a kolhozok klubjai,
könyvtárjai, kultúr csoportjai,
filmszínházai hatalmas lendítő-
kerekei azoknak az eredmények-
nek, amelyekhez fogható még
nem értek el sehol a világon.

Ahhoz, hogy megyünk ne csak
a tavaszba vetésben járjon az
élen, hanem a tavaszi munka
minden ágában, hogy a múlt év-
hez hasonlóan újra elnyerjük a
növényápolási verseny országos
versenyaszíkját, hogy a tojás-
báromfi, előállatbegyűjtésben és
adóbevételi terveink teljesítésé-
ben is minél többet adhassunk a
hazának, szükséges, hogy párt-
szervezeteink és helyi tanácsaink
megszilveljék Pártunk útmutatá-
sát, használják fel a kultúra esz-
közeit, hogy többtermeléssel,
versennyel, kötelezettségeink túl-
teljesítésével szilárdítsuk még
jobban a békefront ránk bízott
szakaszát.

Taar Ferenc,
Megyei Tanács Népm. oszt. vez.

